

S59DJK

60 LET RADIOKLUBA PTUJ

Ptuj, september 2014

S59DJK

60 LET RADIOKLUBA PTUJ

Ptuj, september 2014

1

Uvodni nagovori

Zborniku na pot

Kot enemu najstarejših članov našega radiokluba mi je zaupana častna naloga, da zapišem nekaj uvodnih misli. Kaj je tisto tako lepo, zanimivo in privlačno v tem hobiju, da se z njim ukvarjam že desetletja?

Radioamaterstvo lahko pomaga oblikovati, zlasti pri mladih, posameznikovo poklicno življenjsko usmeritev, ob tem pa tudi njegov značaj. Uspešna radioamaterska dejavnost se lahko doseže le z veliko vztrajnostjo, pripravljenostjo za učenje in s praktičnim delom ob pomoči izkušenih članov. Pravega radioamaterja krasijo tudi samostojno raziskovanje, strpnost pri delu na radijskih frekvencah, sodelovanje pri klubskih aktivnostih in aktivnostih Zveze radioamaterjev. Tako se lahko dopolnjujeta osebno zadovoljstvo in tudi družbena koristnost. Zato na tečajih za začetnike poučujemo mlade tudi o etiki in duhu radioamaterskega delovanja, po radioamatersko o "ham-spiritu".

Danes je radioamaterstvo organizirana dejavnost, katere namen je izobraževanje, raziskovanje in vzpostavljanje amaterskih radijskih zvez med radioamaterji doma in po svetu, samo iz osebnega veselja in brez pridobitniških namenov. Med izobraževanjem želimo zanimivost, lepoto in raznovrstnost radioamaterstva prikazati zlasti mladim in seveda vsem ostalim, ki jih to zanima.

Za pridobitev dovoljenja za delo moramo radioamaterji po državnih in mednarodnih predpisih opraviti ustrezni izpit, s katerim potrdimo, da smo osvojili določeno tehnično in operatorsko znanje. Tehnično znanje obsega poznavanje osnov elektrotehnike, elektronike, računalništva in radiotehnike, operatorsko znanje pa pravila in predpise za amaterske radijske komunikacije.

Radioamaterji se ukvarjamo z zelo različnimi področji delovanja. Obstaja stereotip, da dneve in noči presedimo za radijsko postajo in "čvekamo". Ta stereotip povsem ne drži, čeprav včasih, na kakšnem svetovnem tekmovanju, za radijsko postajo res vztrajamo po 24 ur ali s kratkimi presledki za kakšno uro spanja tudi po 48 ur.

Poleg "čveka" za radijsko postajo s pomočjo Morsejeve abecede – telegrafije, mikrofona ali v digitalnih načinih s pomočjo posebnih računalniških programov –, se lahko ukvarjamo še z amatersko radio-goniometrijo, kjer s pomočjo posebnega sprejemnika in antene iščemo skrite oddajnike (t.i. "lov na lisico"), vzpostavljamо zvezе s pomočjo odboja radijskih valov od meteoritskih sledi, Lune ali s pomočjo radioamaterskih satelitov, ali celo v obliki radioamterske televizije. Lahko se ukvarjamo s konstruktorskim delom, kjer sestavljamo antene, sprejemnike, oddajnike, razne koristne radioamterske pripomočke, sodelujemo na tekmovanjih, pridobivamo diplome za opravljene skupine radijskih zvez, oddajamo s planinskih vrhov, sodelujemo v odpravah na oddaljene neposeljene prekomorske otoke...

Veliko različnih interesnih področij daje možnost vsakemu izmed nas, da najde nekaj zase, ne glede na doseženo stopnjo izobrazbe ali poklic.

Radioamaterje najdemo povsod na družbeni lestvici, od preprostih ljudi do vodij držav, med farmerji, zdravniki, misjonarji, med senatorji, kralji in dobitniki Nobelovih nagrad, pa tudi med astronauti. Naj kot zanimivost omenim, da je večina astronautov, ki so že potovali v Zemljino orbito, ob osnovnem poklicu tudi radioamaterjev.

Ocena je, da je na svetu več kot dva milijona radioamaterjev. Največ jih je v zibelki radioamaterstva ZDA (tam slavijo letos 100-letnico delovanja svoje zveze), mnogo tudi na Japonskem, v Nemčiji, Rusiji, Veliki Britaniji, Kitajski, Indiji in še kje. So pa tudi države, kjer radioamaterjev, zaradi gospodarskih ali političnih razlogov, ni. Slovenija je po številu radioamaterjev na prebivalca v samem svetovnem vrhu, prav tako tudi po kvaliteti, saj se mnogi slovenski radioamaterji na velikih svetovnih tekmovanjih skoraj vedno uvrščajo tudi na prva mesta...

Ponosni smo, da smo vsa pretekla desetletja del uspešne slovenske radioamterske zgodovine tudi ptujski radioamaterji.

Herman Škrinjar (S51NM)

Častitljivi obletnici v poklon

Ustvarjalna zgodovina našega naroda je kljub majhni številčnosti mednarodno povsem primerljiva na gospodarskem, političnem in civilno družbenem področju življenja in dela. V bogat mozaik narodove zgodovine so se s svojimi šestdesetimi leti delovanja zapisali tudi radioamaterji v Radioklubu Ptuj.

Kljub temu da bi lahko zelo poenostavljeni rekli, da je radioamaterstvo ljubiteljsko, nepoklicno ukvarjanje z radiotehniko, je v teh aktivnostih zelo veliko izobraževanja, mnogo zahtevnih organizacijskih nalog in predvsem iznajdljivosti ob naravnih nesrečah, ko običajna tehnika komuniciranja odpove. Vse te dejavnosti bi lahko preprosto poimenovali kot nek način življenja in tehničnega mišljenja skoraj treh milijonov ljudi obeh spolov, različnih starosti in poklicev v praktično vseh državah sveta. Hitre razvojne spremembe na področju komuniciranja silijo radioamaterje v nenehno raziskovanje vsega novega. Mistična moč elektro-magnetnega valovanja je pri mnogih radioamaterjih tako močna, da so pripravljeni dneve in noči presedeti pred komunikacijskimi sistemi in iskatи vedno nove izzive. Pri potovanju radijskih valov jim pomagajo ionosfera, Luna, včasih tudi sateliti in meteорiti.

Žal so vsi ti napori in rezultati dela mnogokrat spregledani ali videni zgolj ob večjih nesrečah in nevarnostih, kot so elementarne nesreče - poplave, požari, plazovi, potresi, viharji. Rezultati njihovega dela so običajno nepogrešljivi ob večjih ekoloških nesrečah ali nevarnostih, ki smo jih v Sloveniji doživeli ob zadnjih velikih neurjih in žledolomu.

Vsem radioamaterjem se zahvaljujem za njihovo nesebično pomoč, ki so jo nudili pri zaščiti in reševanju človeških življenj in materialnih dobrin. Želim si, da bi čim več ljudi živilo in delovalo po načelih, ki so zapisana v statutu Mednarodne radioamaterske zveze. Delo radioamaterjev namreč temelji na nesebičnih humanitarnih, patriotskih in prostovoljnih osnovah.

Častitljiva obletnica naj bo razlog več za nadaljnji trud pri načrtovani poti, ki bo omogočila boljše pogoje za delovanje in razvoj Radio-kluba Ptuj. Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujem vsem, ki so to bogato zgodovino soustvarjali. Vsem sedanjim in bodočim članom pa želim veliko vizionarstva in poguma na nadaljnji razvojni poti.

dr. Štefan Čelan,
župan Mestne občine Ptuj

Radioamaterji so pomemben člen Civilne zaščite

Šest desetletij, častitljivo obdobje, odkar beležimo organizirano radioamaterstvo na Ptiju. Zadovoljni smo lahko, da je prav naši generaciji naklonjeno, da smo dočakali ta visok jubilej. Ko pregledujemo zgodovino, ne moremo mimo zahvale tistim, ki so vseskozi ohranjali, dograjevali in posodabljali radioamaterstvo kot ljubiteljsko, nepoklicno ukvarjanje z radiotehniko ter zagotavljal pogoje dela v naši okolini od ustanovitve društva do današnjih dni. Prepričan sem, da brez materialne in moralne podpore vseh članov ne bi bilo takšnega razvoja.

Vendar je radioamaterstvo še veliko več! Člane združuje, članom daje določene aktivnosti, organizacijo, izobraževanje in lahko rečemo, da vpliva na način življenja, predvsem pa tehničnega mišljenja. V klubu so ljudje različnih starosti in poklicev. Za nekatere je to nepoklicno ukvarjanje z radiotehniko, za druge je radioamaterstvo teorija in praksa vzpostavljanja amaterskih radijskih zvez. Radioamaterstvo je dejavnost, katere namen je izobraževanje, tehnično raziskovanje in vzpostavljanje amaterskih radijskih zvez med radioamaterji, izključno iz osebnih pobud in brez pridobitniških namenov.

Danes sestavljajo sile za zaščito, reševanje in pomoč na različnih ravneh različne prostovoljne organizacije, tudi radioamaterji, ki se glede na naravo svoje dejavnosti vključujejo v celoten sistem.

Radioamaterji delujejo predvsem v okviru Civilne zaščite. Ob hudih naravnih ali drugih nesrečah, ko običajni sistemi za komunikacijo odpovedo, lahko vzpostavijo zasilno komunikacijo preko svojega omrežja ARON (amatersko radijsko omrežje za nevarnost). Radioklub Ptuj je regijska enota na območju Podravja, njegovo delovanje je vezano na območje Izpostave Uprave RS za zaščito in reševanje Ptuj. Območje Izpostave zajema Upravni enoti Ptuj in Ormož, na območju katerih je 19 občin Podravja. V okviru notranje organizacijske strukture izpostave je organiziran Regiji center za obveščanje, ki vse klice sprejema na številko 112. Na področju zaščite, reševanja in pomoči se uporablja enoten in avtonomen sistem radijskih zvez, na kratko poimenovan ZARE. Za njegovo tehnično brezhilnost in nemoteno delovanje skrbi Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Komunikacijska središča sistema so v regijskih centrih za obveščanje, v katerih upravlja z radijskim prometom in zagotavlja povezovanje uporabnikov v javne in druge funkcionalne telekomunikacijske sisteme.

Če sistem radijskih zvez odpove, je vloga radioamaterjev z omrežjem ARON življenjskega pomena. Predstavlja namreč odločilno komunikacijsko podporo silam zaščite, reševanja in pomoči ter vodstvenim strukturam ob različnih naravnih in drugih nesrečah. Člani Radiokluba Ptuj so ob takih primerih s svojim zna-

njem in izkušnjami ter radijsko opremo izredno pomemben člen pri zagotavljanju prenosov informacij.

Vsem članom Radioklubu Ptuj izrekam zahvalo v imenu vseh občanov, ki se ne zavedajo, kako pomembni ste - vse do trenutka, ko vas potrebujejo.

Iskrene čestitke ob vaši 60. obletnici!

Dragomir Murko,
vodja izpostave URSZR Ptuj
in poveljnik civilne zaštite za Podravje

Začetki radioamaterstva na Ptiju

Začetki radioamaterstva na Ptujskem segajo v leta takoj po 2. svetovni vojni. Že leta 1946 je na Ptiju delovalo radioamatersko društvo, o katerem je upokojeni profesor Štefan Požlep, dipl. inž., eden prvih ptujskih radioamaterjev zapisal:

»Takratne razmere je označevalo splošno pomanjkanje vsega: hrane, obleke in obutve, vseh vrst tehničnih izdelkov, zdravil in še bi lahko naštevali v nedogled. Preskrba z osnovnimi življenjskimi potrebščinami – hrano, obleko in obutvijo, je bila racionirana, nakup je bil možen le z boni in nakaznicami. Tehnično blago pa se je le izjemoma pojavljalo v trgovinah in je bilo takoj razgrabljen. Imeti kolo je pomenilo več kot v današnjih časih dober avto, telefonske mreže v današnjem pomenu besede ni bilo in redkim uporabnikom telefona – uradi, politične organizacije in podobno – so zvezo posredovale telefonistke v ročnih telefonskih centralah.

Radijski sprejemniki so bili prava redkost. V glavnem so izvirali iz nemške medvojne proizvodnje; znani so bili kot »ljudski sprejemniki« (Volksempfänger) in so po svoji zasnovi omogočali le sprejem močnejših lokalnih postaj. Opremljeni so bili z elektronkami serije U, po izvedbi pa so bili direktni sprejemniki, torej ne heterodini. Tu in tam se je našel tudi sprejemnik iz časa pred začetkom vojne.

Za medvojna in povojna leta je bil značilen hiter napredok znanosti in tehnike. Za vojaške potrebe so razvili radar in nove radiokomunikacijske sisteme, začel se je razvoj raketne tehnike in radijskega vodenja, letalstvo je že v času vojne doseglo nesluten razvoj. Elektronika, ki je bila med vojno osnova in hrbtenica vojskovanja, se je po vojni usmerila v razvoj in proizvodnjo za civilne potrebe. Nastajale so vedno bolj izpopolnjene serije elektronik, pričel se je razvoj tranzistorja, nastajali so zametki prvih elektronskih računalnikov. Poročila o teh dosežkih so preko sicer redkih medijev, to so bili časopisi in radijske novice, prihajala tudi do nas in predvsem pri pripadnikih mlade generacije vzbujala zanimanje za znanost in tehniko. V sklopu krovne organizacije, to je bila »ljudska tehnika«, so se začeli organizirati različni klubi – radioamaterski, modelarski in številni drugi.

Ptujski Radioamaterski klub smo mladi navdušenci, v glavnem smo bili gimnaziji, ustanovili leta 1946. Ne spomnjam se točnega števila članov, mislim, da nas je bilo nekaj manj kot dvajset. Vsi smo bili popolni začetniki, saj je naše znanje izviralo iz učnih vsebin gimnazijske fizike, pri mlajših članih pa ga sploh ni bilo. Zato smo poskušali pridobiti nekaj osnovnega znanja in v ta namen zbirali ustrezno literaturo, ki pa je bila zelo redka in težko dosegljiva; v glavnem so bile to poljudno pisane knjige iz predvojnih časov, vsebinsko pa niso segale preko navodil in opisov detektorja ali kakega enocevnika. Imeli pa smo srečo s predavateljem: na gimnaziji se je

pojavil mlad fant, Lojze Dvoržak, ki je imel, vsaj za naše pojme, bogato radiotehnično znanje in tudi praktične izkušnje. Ne vem zanesljivo, mislim pa, da je med vojno delal v nekem vojaškem servisu za vzdrževanje radijske opreme, po demobilizaciji pa se je vpisal na gimnazijo in postal član našega Radioamaterskega kluba. Zadolžen je bil za vodenje tečajev in izobraževanje. Kako leto pozneje, mislim, da je bilo to leta 1947, so se že pojavile prve radioamaterske revije, izhajale so kot mesečniki v Beogradu in Zagrebu. Bile so bogat vir znanja in informatorji o napredku radiotehnike in elektronike. Radioamatersko izobraževanje je doseglo prelomnico v letu 1948, ko je v hrvaškem prevodu izšla trilogija nemškega avtorja Dr. Walterja Daudta Radiotehnika. Založila jo je Radijska postaja Zagreb. Prvi del obravnava fizikalne osnove radiotehnike, drugi del uporabo elektronk v sprejemnikih, ojačevalnikih in oddajnikih, tretji del pa nove elektroakustike, merilne radiotehnike in tehnike odpravljanja motenj. Čeprav namenjena amaterjem, je trilogija pisana na visokem strokovnem nivoju, za amaterje pa ji posebno vrednost dajejo priložene naloge z rešitvami. Mislim, da ima ta trilogijo visoko izobraževalno vrednost še danes in jo toplo priporočam predvsem začetnikom na področju radioamaterstva. Knjige se verjetno še lahko dobijo pri kakem starejšem radioamaterju ali v študijski knjižnici.

Največji problem je bilo praktično delo in realizacija različnih tudi zelo skromnih projektov. Material za izdelavo sprejemnikov se je dalo včasih nabaviti od zbiralcev materiala iz padlih oziroma sestreljenih zavezniških letal, največkrat so to bile ameriške leteče trdnjave. Iz takega vira se je dalo dobiti elektronke, pogosto jeklenke serije 12, bakreno lak žico, kakšna siferit jedra za navijanje tuljav, vijake (colske!), dele radarskih sklopov in drug drobiž, ki je bil večkrat popolnoma neuporaben. Najbolj problematični so bili mrežni in izhodni transformatorji, ki smo jih na stara jedra navijali kar sami in to največkrat z lak žico, ki smo jo s teh istih jeder najprej odvili. Kdor se je lotil izdelave mrežnega sprejemnika, se je srečal s problemom nabave elektrolitskih kondenzatorjev za glajenje usmerjene napetosti. Redki radio servisi so se oskrbovali iz uvoza, ki pa je bil za nadadne smrtnike nedosegljiv. Potovanja v inozemstvo niso bila mogoča, le z veliko sreče se je našel kdo, ki je tja potoval po službeni dolžnosti. Eden takih je bil nekdanji sošolec mojega starejšega brata. Prinesel mi je in me osrečil z elektrolitoma 8 uF/250 V, za katera pa sem ugotovil, da sta MP (metal papir) kondenzatorja spoštljivih razsežnosti, premera 4 cm in višine 16 cm!

Praktično delo se je osredotočalo izključno na sprejemno tehniko, oddajniki so bil tabu, licence za delo z njimi pa domena politično zanesljivih in preverjenih kadrov, največkrat so to bili pripadniki vojske, policije in podobnih ustanov. Razmere na tem področju so se nekoliko liberalizirale šele v 50-ih letih, vendar je tudi po tem ostal politični kriterij najpomembnejši. Ko se je v začetku 50-ih let uveljavila UKV tehnika tudi na področju radioamaterstva, so postale licence za delo s primopredajniki dostopnejše.

Kljub pomanjkanju ustreznega materiala nam je uspelo izdelati NF ojačevalnik razmeroma velike izhodne moči, točne vrednosti se ne

spomnim, vem pa, da je imel na izhodu dve protitaktno vezani izhodni elektronki 6L6. Ker so bili ojačevalniki redkost, so nas organizatorji različnih prireditiev večkrat zaprosili, da jim organiziramo ozvočenje. Ena takšnih akcij je bilo ozvočenje zabavne prireditve v dvorani TGA v Kidričevem. Na ta način smo pridobili nekaj nujno potrebnih sredstev za nabavo osnovnih merilnih instrumentov.

Praktično delo in tečaji so potekali v prostorih, ki so nam jih dodelili v Prešernovi ulici. Z naročilnico občinskega funkcionarja smo v Mestnih obrtnih delavnicah naročili izdelavo osnovnega pohištva – nekaj miz, stolov in omar, ne vem pa, kdo je izdelano in dobavljeno pohištvo plačal, saj klub ni imel sredstev. Najbrž izdajatelj naročilnice.

Z odhodom starejših članov na študij v Ljubljano leta 1947 je delo v klubu počasi zamiralo in končno docela zamrlo. Kolikor mi je znano, je klub nekaj let “miroval”. Sam se, letom navkljub, še vedno aktivno ukvarjam z elektroniko, ki je bila moj poklic, le da področje mojega zanimanja ni več radiotehnika, pač pa medicinska elektronika. Prepričan sem, da je študij in poklicno ukvarjanje z elektroniko čisto na vrhu seznama najperspektivnejših poklicev.”

2

60 let
Radiokluba
Ptuj

1954–1974

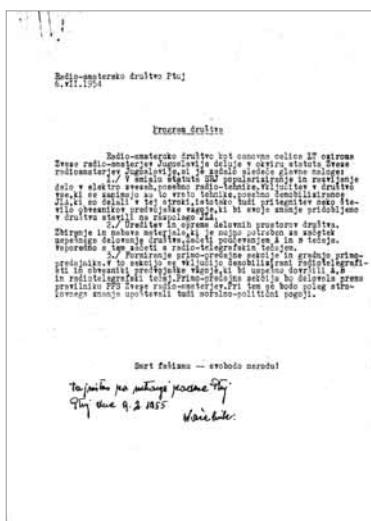
Ustanovitev Radiokluba Ptuj

Na pobudo Alojza Nadižarja je bil leta 1954 ustanovljen iniciativni odbor, ki si je zadal nalogo, da pripravi ustanovni občni zbor Radio-kluba Ptuj. Inicijativni odbor je že pred ustanovnim zborom uredil društveni prostor v Prešernovi ulici 16, ki ga je v ta namen odstopila takratna vojaška oblast – JLA.

6. julija 1954 se je na ustanovnem občnem zboru zbral 18 članov, ki so podpisali pristopne izjave in izvolili prvi društveni odbor: Alojza Nadižarja za predsednika, Mihaela Gobca, Branka Krambergerja, Rada Keviča, Slavka Bolto in Živka Milojeviča za člane.

Na zboru so sprejeli tudi smernice za delo društva in med pomembnejše zapisali:

- v društvo pritegniti čim večje število ljubiteljev radijske in elektrotehnike, predvsem pa veziste in radiotelegrafiste
 - pridobljeni prostor v Prešernovi ulici naj se čim prej opremi v deklavnico
 - takoj je treba pričeti s tečaji
 - hkrati naj se prične tudi radiotelegrafska tečaj
 - ker je bilo med člani precej tehnikov in vezistov, med katerimi je eden že imel 2. operatorsko kategorijo, so bile podane možnosti za ustanovitev sprejemno-oddajne sekcije (PPS)
 - društvo in člani naj se naročijo na revijo "Radioamater"

Prvi program društva

Zapisnik ustanovnega občnega zhora 1

Zapisnik ustanovnega občnega zbora 2

Radioklub Ptuj, ki je že v prvem letu obstoja štel 50 članov, je takoj organiziral osnovni tečaj, ki ga je od 37 vpisanih uspešno končalo 19 tečajnikov. Zaradi neprimernih prostorov brez ogrevanja je delo preko zime skoraj zamrlo. Kljub temu je društvo v prvem letu delovanja izkazalo pozitiven finančni rezultat.

Prve tečaje sta uspešno vodila Branko Kramberger in profesor ptujske gimnazije Slavko Bolta. Tečajniki so z zanimanjem spremljali njuna predavanja, ki sta jih popestrila tudi s praktičnim delom – gradnjo detektorskih in enocevnih sprejemnikov.

V začetku leta 1955 je bila ustanovljena prva sprejemno-oddajna sekcija. Ustanovitev je omogočila takratna uprava Mestnega muzeja Ptuj, ki je klubu brezplačno odstopila prostore v zahodnem stolpu na grajskem hribu. Stolp je bil v zelo slabem stanju in brez električne napeljave. S skromnimi sredstvi so prostor za silo opremili, podjetje DES Ptuj pa je v stolp brezplačno napeljalo elektriko.

Društvo je ustanovljeno v 1.1954. Štev. dolžnika in redatelj:	
1. Določitev R.Z.R.	10000,-
2. Določitev Mh. O. Ptuj	10000,-
3. Določitev O.L.O. Ptuj	20000,-
4. Krajevič, Župančič, A. Štefan	2000,-
5. Glasovana za 1.1954.	3490,-
6. Za potrebe sekcijskih	800,-
7. Prejemnički klub finančnici	50,-
Skupaj	46523,-
Združek:	
1. Nekateri inčentorji in razn. art.	38590,-
2. Popravilo tehnik in nitične	6099,-
3. Elektro in tel.	1055,-
4. Drsa	2870,-
5. Shrustek, žigovalec, pol. poh.	795,-
6. Razreševna za krameri	500,-
Skupaj	43909,-
Bilanca:	
Dol. 46523,-	
Izd. 43909,-	
Gotov. 2614,-	

Finančno poročilo

60. Zgara preurejajoči klub je v N. g. v Ptuju ustanovljen	
z vedenjem klavirja	2033,-
z vedenjem klavirja	581,-
Skupaj 2644,-	
Nadzor v zvezki:	
Prečakovan klub leže ob rečnem toku	33533,-
zgrajenje in posvetitev	31500,-
Letanje na	2035,-
Obroč za P. 1954. vrednost 110,-	
Ptujski 18. I. 1955.	

Finančno poročilo

Pogodba o uporabi zahodnega stolpa

Po zaslugu Alojza Nadižarja, ki je novoustanovljeni sprejemno-oddajni sekciji odstopil svojo sprejemno-oddajno postajo, so v januarju leta 1955, verjetno prvič v zgodovini Ptuja, šli v svet radijski signali s ptujskega gradu.

Od leve Mihael Gobec, Alojz Poljanšek, Alojz Nadižar, Franc Galun; sedita Franc Ketiš, Stane Žagar.

Franc Ketiš za postajo.

Zveza radioamaterjev Slovenije je naši sprejemno-oddajni sekciji dodelila klicni znak YU3DJK.

Slika radijskega dovoljenja iz leta 1956 – diploma

V začetku je v sekciji aktivno delovalo 7 članov operaterjev. Že v prvem letu delovanja so vzpostavili približno 2500 radioamaterskih zvez z vsemi kontinenti sveta, z vsemi evropskimi državami in vsemi mesti v takratni Jugoslaviji, kjer so delovale sprejemno-oddajne sekcije. Med najaktivnejšimi člani so bili: Alojz Nadižar (YU3BL), Mihael Gobec (YU3MD), Alojz Poljanšek (YU3MI), Stane Žagar (YU3NC), Franc Konda (YU3NE), Franc Galun (YU3QI) in Franc Cetl (YU3VU). Marsikatero noč so preživelvi za radijsko postajo v grajskem stolpu in vzpostavliali zveze z radioamaterji sveta. Takratno delo na amaterskih frekvencah je bilo zelo zanimivo.

Radioamaterjev je bilo v takratni Jugoslaviji v primerjavi z današnjim časom zelo malo. Na vsak klic iz naše sekcije se je naenkrat odzvalo na desetine radioamaterjev iz raznih evropskih držav, ob dobrih pogojih, posebno preko noči, pa tudi z drugih kontinentov. Največ zvez je bilo vzpostavljenih z ZDA, kjer je bilo radioamaterstvo že takrat zelo razvito. Operaterjem je najbolj ostala v spominu prva zveza z Združenimi državami Amerike. Alojzu Poljanšku se je neke sobote zvečer na njegov klic odzval radioamater iz Oxforda v ZDA. Lojze in vsi, ki so takrat sedeli okrog njega, prvi hip sploh niso verjeli, da je to mogoče. Posebej so bili presenečeni, ker jim je sogovornik sporočil, da jih dobro sliši, čeprav so uporabljali oddajnik z močjo 50W.

Ob koncu leta 1955 se je v sprejemno-oddajno sekcijo vključilo še 10 članov, tako da jih je bilo skupaj 17.

Alojz Nadižar se je pričel ukvarjati z radioamaterstvom takoj po končani 2. svetovi vojni, imel je klicni znak YU3BL, bil je operater II. razreda. Tečaj je opravil že med vojno in delal kot radiotelegrafist v Cankarjevi brigadi, kjer je bil za svoje delo večkrat pohvaljen in odlikovan. V tistih časih so bili izpit za radioamaterje zelo težki. Poleg sprejema in oddaje Morsejeve abecede pri hitrosti 60 do 120 znakov v minutu, je bilo potrebno obvladati vse od osnovnih pojmov

radijske tehnike do zahtevne sestave sprejemno-oddajnih postaj. Obvezno je bilo poznati Konvencijo o mednarodnem radijskem prometu, klicne znake (prefikse) za vse države sveta in kratice, ki jih radioamaterji uporabljamo pri medsebojni komunikaciji.

Zapisnik izpitne komisije

Radijska oprema, ki smo jo uporabljali nekoč

Moje zanimanje za radiotekniko in elektrotehniko se je začelo že davnega leta 1956. Profesor Bolta, naš profesor fizike v tedanjem 4. razredu nižje gimnazije na Ptuju (danes bi rekli 9. razred devetletke), je bil radioamater in eden od ustanoviteljev tedaj komaj dve leti starega Radiokluba Ptuj. Pri pouku fizike nas je nekaj sošolcev, poleg osnov elektrotehnike, mimogrede navdušil tudi za radiotekniko. Zgradili smo si detektorje, tedaj še brez diod, o čemer lahko sedanje generacije samo slišijo ali preberejo v stari radioamaterski literaturi. Namesto diod smo imeli kristale (gallenita, pirlita) in s kovinsko iglo iskali mesta prevajanja in tako „sprejemali“ glasbo ali govor neke radijske postaje. S tem smo tudi doma spravljali v začudenje naše starše, ki o teh rečeh „niso imeli pojma“. Nekaj sošolcev, ki nas je radioteknika še malo bolj zanimala, je profesor včasih celo povabil v svojo domačo delavnico, lahko bi ji rekli kar „laboratorij“. Soba v stanovanju je bila polna raznih starih radioaparatov in njihovih delov ter drugih elementov in naprav, ki jih nismo poznali. Z velikim zanimanjem smo ga poslušali in opazovali pri delu.

Spomladi 1957 smo se nato vpisali v radiotelegrafski tečaj (v začetku nas je bilo okoli 30), izpit pa nas je naredilo 6 dijakov. Najbolj zanimiv - in adrenalinski bi rekli danes - je bil praktični del vzpostavljanja zveze v telegrafiji s postajo našega kluba, ki je bila že takrat na sedanji lokaciji v zahodnem stolpu ptujskega gradu. Postaja, s katero smo delali, je bila namreč mala vojaška

»špjonka« - tako smo ji rekli - s fiksno oddajno frekvenco, določeno s kristalom in seveda samo nekaj W moči.

Novembra leta 1958 sem dobil „Diplomo za operaterja-pripravnika“, s katero mi je bilo dovoljeno delo na klubski postaji YU3DJK.

Moja prva uradna zveza v dnevniku, ki ga še vedno hranim, je bila s postajo YU2GAB iz Hrvaške, dne 13.12.1958 na frekvenci 7 MHz. S klubskim znakom in postajo sem nato do septembra 1960 opravil 205 zvez iz 33 raznih držav, predvsem iz Evrope. Prva dva Američana, znaka W3BVN in W3ZBG, sem delal 8.3.1959, na 3,5 MHz. V dnevniku imam 10.5.1959 vpisano tudi zvezo z ZA2DD, operator Hodia iz Tirane, ki pa je bil verjetno pirat, to je radioamater brez licence. Lahko je bil tudi kakšen „šaljivec“ iz bližnje države, ki je uporabil znak iz Albanije, ker delo radioamaterjev tam tedaj še ni bilo dovoljeno.

Poleti leta 1960 sem nato pred republiško komisijo opravil izpit za „amaterskega radiooperaterja II. razreda“ in pozimi istega leta dobil osebni znak YU3NBM. S tem znakom sem lahko delal tudi na klubski postaji in na frekvencah nad 7 MHz.

Kot dijak 4. razreda gimnazije sem o kakšni svoji postaji lahko samo sanjal, saj me tudi mama ni mogla denarno „podpreti“, čeprav sem bil kar dober učenec. Bili so težji in drugačni časi, pa vendar po svoje lepi, pravimo danes.

Kot se spominjam, so skoraj na vsak občni zbor našega kluba poleg sekretarja ZRS prihajali tudi prijatelji našega predsednika in drugih članov upravnega odbora, saj so se na Ptiju vedno dobro počutili. Tako je bil na zboru leta 1961 tudi znani radioamater iz Ljubljane (v njegov spomin in za spomin tistih, ki so ga poznali naj povem, da je to bil „stari radioamater – old man“ OM Martin (YU3AT). Danes je že pokojni (radioamaterji rečemo SK, kar pomeni „silent key“), njegovo tipkalo - taster je obmiroval. Zakaj SK? To je posebna zgodba, ki se lahko zgodi samo radioamaterjem: smrtno se je ponosrečil pri postavljanju svoje radioamaterske antene.

Oddajnik 20 W za frekvence 3,5, 7 in 14 MHz

Na občnem zboru je pogovor nanesel tudi na to, da ima OM Martin naprodaj dvocevni oddajnik, domače izdelave, za tri radioamaterske frekvence, moči do 20 W.

Na sliki je oddajnik malo polepšan z nalepkami. Tako sem ga opremil za razstavo stare tehnike, ki smo jo priredili ob dnevu odprtih vrat Radiokluba Ptuj, avgusta 2007. Pred tem so bile oznake oziroma številke napisane kar s svinčnikom na čelni Al plošči. Cena za oddajnik ni bila pretirana za moj dijaški žep, verjetno pa je precej pomagalo tudi prijateljstvo med starimi radioamaterji, ki so zastavili kako besedo zame. Tako je prišlo do kupčije nekje sredi poletja tistega leta.

Potem ko sem postal lastnik oddajnika, je nastal problem, kje dobiti KV sprejemnik. Na srečo je klub takrat pridobil nekaj stare radijske opreme, med katero je bil tudi kratkovalovni reakcijski sprejemnik, ki sem ga lahko dobil na posodo. Našel se je tudi prostor za žično anteno, ki mi je omogočala, da sem se lahko pojavit na obsegih 80, 40 in 20 m. Sprejemnik ni bil nekaj posebnega, zato nisem napravil ravno mnogo zvez. Vendar mi je ostala v posebnem spominu zveza, ki sem jo uspel opraviti z amaterjem 3A2BZ iz Monaka, 24.8.1961 ob 07:45, na 14 MHz. Bila je moja petdeseta nova država.

In zaključek zgodbe: radovednost mi ni dala miru, zato sem po končani razstavi leta 2007 žezel doma preveriti, ali oddajnik še dela. Zavedal sem se, da ga po toliko letih ne smem kar takoj priključiti na polno omrežno napetost (zaradi nevarnosti, da so elektrolitski kondenzatorji „suhi“ in lahko pride do njihovega preboja ter s tem do kratkih stikov, v nevarnosti pa so tudi kurjave elektronki, če je v njih popustil vakuum...). Zato sem si pomagal s spremenljivim transformatorjem (variakom) in sem oddajnik priključil na zelo znižano omrežno napetost: najprej nekaj 10 V za nekaj ur, nato pa sem napetost počasi, po urah, višal in nastavil na 110 V za celo noč. Šele po drugem dnevu, če se prav spominjam, sem upal nastaviti napetost na 220 V.

Opazoval sem elektronke, ki so v moje zadovoljstvo normalno „svetile“, pa tudi nobenega kratkega stika ni bilo, varovalke so ostale cele. Nato sem priključil še tipkalo-taster in poizkusil z ugleševanjem nekje na 7 MHz: pritisk na taster, pomik enega in drugega kondenzatorja v izhodni stopnji in žarnica antenskega toka je zablrela. Le ampermeter ni pokazal nobenega odklona! Podrobni pogled nanj je povedal zakaj: stekleni pokrovček skale se je odlepil od ohišja in onemogočil premik kazalca. Seveda sem napako takoj popravil, mA-meter na hitro še umeril v korakih po 20 mA, ga zmontiral nazaj in spet poizkusil. Sedaj je potekala uglasitev tako kot je pravilo: anodni kondenzator – minimum toka, antenski kondenzator – maksimum toka, antenska žarnica je zasvetila precej močnejše kot prvič. Poizkus je uspel. Za poizkus ponovne CW zveze pa je zmanjkal časa. Morda se bo to zgodilo nekoč v prihodnosti, saj radioamaterska radovednost nikoli ne ugasne.

Herman Škrinjar (S51NM)

Zveza radioamaterjev Slovenije je Radioklubu Ptuj že leta 1956 podelila priznanje za uspešno delo. V prvih letih po ustanovitvi je tečaje radiotehnike in elektrotehnike uspešno zaključilo 140 članov. Radiotelegrafski tečaj je opravilo 20 novih članov. Najuspešnejše je delovala sprejemno-oddajna sekcija na gradu, ki je osvojila več domačih in mednarodnih diplom: WAYUR, WAC, DXCC in druge. Pri tem je imel veliko zaslug Svetopolk Valenčič, ki je sestavil nov, za tiste čase sodoben oddajnik.

Člani kluba pri izdelavi oddajnika

Člani kluba so v začetku šestdesetih let sodelovali na različnih domačih in mednarodnih tekmovanjih, na razstavah v okviru ljudske tehnike in pri prenosu Titove štafete na radijskih valovih. V sodelovanju s takratno Občinsko konferenco Socialistična zveza delovnega ljudstva (OK SZDL) so pomagali pri ustanovitvi in delovanju lokalne radijske postaje na Ptiju. Pri tem sta bila zelo aktivna Mihael Gobec, kasneje tudi direktor Radia Ptuj, in Herman Škrinjar, ki je bil prvi tonski tehnik. Člani kluba so aktivno sodelovali tudi v Ljudski tehniki. Mihael Gobec in Alojz Poljanšek sta bila dolgoletna člana okrajnega oziroma občinskega odbora Ljudske tehnike, za kar sta dobila priznanja in plakete Borisa Kidriča in Nikole Tesle.

*Bronasta plaketa
Nikole Tesle*

*Franc Cetl predaja plaketo
Alojzu Poljanšku*

Člani kluba med zborom

Maja 1965 je tragično umrl naš član, vedno nasmejani Franc Galun (YU3QI), radioamater od leta 1957, operater II. razreda. Kot profesionalni voznik, zaposlen v tedanji Tovarni glinice in aluminija v Kidričevem (TGA), je bil tudi član in inštruktor v AMD Kidričevo ter

večletni udeleženec mednarodnega avtorelij po Jugoslaviji. Tega leta se s tekmovanja ni vrnil. Z vozilom je nesrečno padel v prepad v Rugovski soteski, nedaleč od mesta Peć.

Člani kluba so si že od začetka prizadevali pridobiti v svoje vrste čim več mladih. Navezovali so stike s ptujskimi osnovnimi šolami, gimnazijo in mladinsko organizacijo. Pri delu z mladimi so imeli največ uspeha pri predvojaški vzgoji, kjer so v sodelovanju z oddelkom za ljudsko obrambo mlade pritegnili s predavanji in praktičnim prikazom radijskih zvez.

Obisk osnovnošolske mladine v prostorih sekcije leta 1968

Ustanavljanje novih sekcij

Če je bilo prvo desetletje obstoja Radiokluba Ptuj povezano s pridobivanjem novih članov in organiziranjem tečajev za radiotelegrafiste, je drugo desetletje prineslo razgibano in plodno dogajanje predvsem na področju izobraževanja novih radio-operaterjev, prirejanja tečajev, vzpostavljanja radioamatferskih zvez na kratkih in ultra kratkih valovih ter ustanavljanja novih sprejemno-oddajnih sekcij v takratni občini Ptuj.

Ker je bilo veliko članov iz oddaljenih krajev na Ptujskem, so želeli z njihovo pomočjo razširiti delovanje na slovenskogoriško in haloško območje. Leta 1966 je bila v prostorih TGA ustanovljena sprejemno-oddajna sekcija v Kidričevem. Naš član Franc Cetl (YU3VU) se je povezal z vodstvom podjetja in uspelo mu je pridobiti manjšo sobico, kjer so namestili doma izdelan oddajnik in star vojaški sprejemnik. Cetla so imenovali za vodjo sekcije, imela je 4 člane in v začetku leta 1967 so že začeli v eter pošiljati klice iz Kidričevega pod klicnim znakom YU3DEU. Ker je bila sekcija zaprtega tipa, si jo je vodstvo kluba prizadevalo preseliti v naselje, kjer bi imeli dostop tudi člani, ki niso bili zaposleni v TGA. Leta 1972 so dobili prostore v Restavraciji Kidričeve. Najpomembnejše je bilo, da

je sekcija dobila tudi novo, sodobno radioamatersko radijsko postajo TRIO TS-510, ki jo je kupila tovarna. Vodja sekcije je postal Herman Škrinjar (YU3NBM - S51NM).

Z leve Simon Pešec, Alojz Poljanšek, Jože Šauperl, Stanko Debeljak, Viktor Markovič, Herman Škrinjar, Djordje Panzalović, predstavnik občine, Vaclav Vrabič in Karl Levanič

Z desne: Jože Šauperl, Alojz Poljanšek in Ivan Žnidarič, pri postaji sedi Jože Stopar

Delo sekcije je bilo usmerjeno predvsem v pridobivanje novih članov. Pod mentorstvom Djordja Panzalovića (YU3TDP - S51PD), ki je bil naslednji vodja sekcije, so izvajali tečaje za radiotehnike in radiotelegrafiste.

Leta 1968 je bila ustanovljena sekcija v Cirkulanah - YU3DDR, saj so že zeleli tudi mlade na območju Haloz seznanjati s tehniko. Tриje člani kluba iz Haloz so že imeli izpit za radioamaterje operatorje, kar je zadoščalo za ustanovitev sprejemno-oddajne sekcije. Prizadetni domačini so pod vodstvom Staneta Golca in Jožeta Vaupotiča našli prostor, Radioklub Ptuj pa jim je dal na razpolago staro, a še uporabno radijsko postajo. Pričeli so z organiziranjem tečajev, ki jih je vodil Stane Golo ob pomoči Boška Djurice, Alojza Nadižarja in Mihuela Gobca. Njihov trud se je obrestoval, v naslednjih letih so pridobili 15 novih radioamaterjev operatorjev.

Stane Golo (S52GD) ob radijski postaji v Cirkulanah

Člani sekcije Cirkulane so bili v začetku aktivni predvsem na UKV področjih. Sodelovali so na različnih UKV tekmovanjih in prireditvah. Na njihovo pobudo je bilo 22. julija 1972 organizirano srečanje radioamaterjev na gradu Borl pod imenom "UKV Haloze-Zagorje", ki se ga je udeležilo preko 100 radioamaterjev. S pomočjo Mihaela Gobca so dobili novo radioamatersko radijsko postajo, ki je omogočila nadaljnje delo sekcije. Z veliko prizadavnostjo članov in razumevanjem lokalne skupnosti je sekcija dobila nove prostore v vrtcu.

Novi prostori in nove radijske postaje

Če so bile v začetku vse sodobne radioamaterske radijske postaje izdelane doma, v izdelavo je bilo vloženega veliko truda in časa, je začetek sedemdesetih let prinesel nove radijske postaje, ki jih je bilo mogoče kupiti. Klub je z lastnimi sredstvi kupil novo radijsko postajo za sekcijo na gradu. V naslednjih letih smo kupili še nove postaje za sekcije v Kidričevem, Cirkulanah in novoustanovljeno sekcijo na občini Ptuj. Denar zanje je odobril Oddelek za ljudsko obrambo pri občini Ptuj. V tem času je svoje radijske postaje kupilo tudi šest članov kluba. Ob 20. obletnici Radiokluba Ptuj je bilo na območju takratne občine Ptuj že deset sodobnih radioamaterskih radijskih postaj.

Ker prostori v prvem nadstropju zahodnega grajskega stolpa brez ogrevanja in zaradi velike vlage niso bili uporabni skozi vse leto, si je nekaj članov kluba ogledalo kletne prostore stolpa, ki so bili v zelo slabem stanju. Po pogovoru z vodstvom Pokrajinskega muzeja Ptuj in njihovim soglasjem ter po posvetu z gradbenimi strokovnjaki, smo jih obnovili. Tretjino stroškov je plačal klub, tretjino so prispevala različna podjetja (predvsem GP Drava in Pleskar), tretjino pa smo prispevali z lastnim delom. Tako je klub prišel do urejenih prostorov za delo obeh sekcij - kratko valovne (KV) in ultra kratko valovne (UKV).

Novi prostori so bili velika pridobitev. Z velikim veseljem so se pod mentorstvom izkušenega Božidarja Djurice spoprijeli z delom na različnih tekmovanjih in vzpostavljanjem zvez z novimi državami. Ob 20. obletnici kluba je imela sekcija na gradu potrjene zvezze s 130 državami sveta, medtem ko so imeli nekateri izmed članov sekcij potrjenih zvez že s preko 250 državami.

Velike zasluge pri delu sekcije in razvoju Radiokluba Ptuj v prvih dvajsetih letih so imeli: Franc Fridl (YU3EP - S51EP), Ivan Žnidarič (YU3CY- S51CY), Herman Škrinjar (YU3NBM - S51NM), Jože Stopar (YU3TDS - S53DS), Franc Letonja (YU3UFJ - S57UFJ), Mladen Bano (YU3TFB - YU1CC), Zlatko Starček (YU3TXU - S51MA), Boško Djurica (YU3CM - 4O8A) in drugi.

Delo na UKV področju

V prvih letih obstoja kluba je delo na radijskih frekvencah potekalo na kratkovalovnih področjih. Prvo UKV radijsko postajo (AO-10) je klub nabavil leta 1964. Za potrebe radioamaterjev jo je izdelala Zveza radioamaterjev Slovenije in tako se je pričelo in razživilo delo tudi na UKV področjih, ki so ga ptujski radioamaterji do takrat slabo poznali.

Prvi klic s klicnim znakom YU3DJK na 144 MHz je bil oddan v eter 12. avgusta 1964 ob 20.05 uri iz klubskih prostorov na gradu. Anteno so v smeri sogovornika obračali ročno. Po nabavi prvega antenskega rotorja v letu 1966 je delo na UKV področjih polno zaživelno. V kratkem je bila sestavljena prva ekipa za tekmovanja na UKV. Člani so za tekmovalno lokacijo izbrali razgledni stolp na Gomili. Dosegli so lepe uspehe in vzpostavili prve zveze z Avstrijo in Madžarsko.

Stolp na Gomili z antenami in šotorom na vrhu

Alojz Nadižar, Edo Belca in Božidar Djurica z otrokom

CONTEST LOG	DATE, 22A, 7A.		
3968			
DATE OF CONTEST	september 7.	AMC	8,1968
NAME, BACON, DEDRIK, 2024		CALL	KV3KVA/2
LOCATION	S O N A L A	TMZ LOC.	00 40 0
TRANSMITTER POWER		WATT POWER	100
RECEIVER EQUIPMENT	2,4,3,2,2,2,2,2,2	WATT RECEIVER	MIN
ANT	11-93 AX	TIME USED	
OPERATING FREQUENCY	144,445		
NUMBER OF CONTACTS		70	OPERATORS:
SUM OF DISTANCES	7977	1. J. O. B. S. <u>Stinson</u>	
POINTS	1972	2. F R A X C. <u>Catell</u>	
THE BEST OF WORKED	U.S. I. R. O. V.	3. D. H. G. O. <u>Orfelia</u>	
THE BEST OF WORKED	328	4. A. L. O. Z. <u>Zarred</u>	
NUMBER OF COUNTRIES WORKED	4	5. E. D. O. <u>Opitzen</u>	

Zbirni list za UKV septembrisko tekmovanje leta 1968

Prvo večje tekmovanje na UKV in s tem povezano UKV odpravo v organizaciji Radiokluba Ptuj so člani izvedli 4. julija 1969 na Donačko goro.

Ekipo so sestavljali Stjepan Čanačič, Jože Stopar, Lojze Potrč, Drago Čerček, Franc Letonja in voznik

Ekipa pred vzponom

Ker niso poznali terena, so zadolžili Jožeta Stoparja, da si ga kot član Aerokluba Ptuj ogleda iz letala in zbere podatke za lažji dostop na vrh Donačke gore. Vsak od članov odprave je moral na vrh prenesti okrog 25 kg opreme.

Ekipa pred vzponom

Ekipa med delom na vrhu Donačke gore

Po težavnem vzponu so vzpostavili zveze s Slovenijo, Hrvaško, Srbijo z Bosno in Hercegovino, Avstrijo, Madžarsko in s Češko.

Po ustanovitvi sekcije Cirkulane so UKV postajo preselili v Cirkulane. Matični klub je do leta 1974 ostal brez postaje in delo na UKV področju v YU3DJK je za kratek čas zamrlo.

ARG - radioamatersko goniometriranje (lov na lisico)

Radioamatersko goniometriranje je tekmovalna disciplina, pri kateri mora tekmovalec v čim krajšem času s pomočjo radijskega sprejemnika poiskati na terenu skrit oddajnik. Disciplina je zelo zanimiva in njenega pomena smo se zavedali tudi člani Radiokluba Ptuj. Leta 1964 smo s skromnimi sredstvi nabavili nekaj ARG sprejemnikov in organizirali tekmovanje za učence osnovne šole Franc Osojnik (OŠ Ljudski vrt). Udeležilo se ga je 10 učencev, ki so zelo hitro našli oddajnik, skrit v naselju Bratje Reš. Ohrabreni s prvimi uspehi smo poslali tekmovalce tudi na republiško prvenstvo v Izolo.

Želje in načrti so bili žal večji kot je prenesla klubska blagajna, zato je kljub velikim prizadevanjem ta lepa disciplina v našem klubu popolnoma zamrla.

Pomlad na radijskih valovih

Pomlad na radijskih valovih je bila manifestacija v organizaciji Zveze radioamaterjev Jugoslavije z namenom spoznavanja in širjenja prijateljstva med občinami in republikami takratne Jugoslavije. Potekala je na radioamaterskih radijskih frekvencah vsako leto 21. marca. 20-članske ekipe so sestavljali člani mladinske organizacije in člani radioklubov - operaterjev. Vsaka ekipa je pripravila 30-minutni program, ki je vseboval zgodovino mesta, kulturni in glasbeni del. S tem so radioamaterske frekvence dobile novo dimenzijo. Člani Radiokluba Ptuj smo sodelovali med letoma 1963 in 1968. Mladinci in pionirji so bili vedno zelo veseli takega druženja, saj so običajno prvič komunicirali preko brezžičnih zvez.

Konstruktorska sekcija

V klubu je že od ustanovitve delovala močna konstruktorska sekcija, ki se je ukvarjala z izdelavo različnih elektronskih sklopov, saj jih je bilo v teh časih zelo težko kupiti ali pa jih sploh ni bilo. Člani smo v prvi letih obstoja kluba med drugim izdelali več radijskih oddajnikov in sprejemnikov za kratki val, dve UKV radijski postaji, več elektronskih tipkal (tasterjev), merilnikov stojnih valov (SWR-meter), nizkofrekvenčni signalni generator, linearni močnostni ojačevalci in veliko število najrazličnejših anten za radioamatersko uporabo.

Mladi konstruktorji po opravljenem tečaju v prostorih kluba v Čučkovi 1 na Ptiju

Za razvoj radioamaterstva so bili v prvem obdobju nagrajeni:

Jože Šauperl - Pero	Srebrna plaketa Nikole Tesle
Alojz Poljanšek	Bronasta plaketa Nikole Tesle
Božidar Djurica	Bronasta plaketa Nikole Tesle
Mihael Gobec	Bronasta plaketa Boris Kidrič
Svetopolk Valenčič	Priznanje Ljudske tehnike
Mihael Gobec	Priznanje Ljudske tehnike
Alojz Nadižar	Priznanje ZRVS na področju radioamaterizma
Franc Cetl	Medalja za vojne zasluge na področju radioamaterizma

Tekmovanja

Radioamaterska tekmovanja potekajo na skoraj vseh radioamaterskih frekvenčnih pasovih, običajno ob koncu tedna, in trajajo tudi do 48 ur. V tem času mora tekmovalec za radijsko postajo vzpostaviti čim več zvez in poiskati čim več množiteljev. Množitelji so lahko različne države, pozivni znaki, pokrajinske oznake, letnice ali kaj drugega. Tekmovanja prinašajo največ napredka v radioamaterskem hobiju. Vsak tekmovalec si prizadeva čim bolj izpopolniti svoj antenski sistem, radijsko postajo, pomožne aparature in ob tem uporablja določeno operatorsko strategijo, da doseže čim boljši rezultat.

Že od vsega začetka delovanja Radiokluba Ptuj so člani močno žeeli tekmovati. Prve udeležbe na tekmovanjih segajo v leta takoj po ustanovitvi. Sodelovali smo na tekmovanju Pokal SRJ (Zveze radioamaterjev Jugoslavije). Na tekmovanju za pokal IEV smo že leta 1959 dosegli odlično četrto mesto. V 60-ih in začetku 70-ih let smo dosegli odlične rezultate na državni ravni. Na vseh večjih državnih tek-

movanjih (Kup SRJ, Pokal ZRS, Pohorje memorial) smo posegali po prvih mestih. Že takrat so naši člani osvajali prva mesta na državni ravni tudi na največjem svetovnem tekmovanju CQWWDX. Najuspešnejši tekmovalci v obdobju do leta 1974 so bili Božidar Djurica, Svetopolk Valenčič in Franc Fridl.

DXCC klub

Radioamaterji se združujejo v lokalnih in tudi v različnih interesnih klubih. Eden takih je DXCC - klub lovcev na različne države. Član tega kluba lahko postane vsak, ki s QSL-karticami dokaže, da je vzpostavil zveze z več kot 100 državami sveta. Prvo DXCC diplomo je za klub osvojil Alojz Poljanšek, za njim pa Mihael Gobec. QSL-kartica je dopisna kartica, s katero radioamater potrdi veljavnost vzpostavljenih zvez. Običajno je velika kot razglednica. Na njej so izpisani vsi podatki, s katerimi je mogoče dokazati veljavnost zvez: klicni znak postaje, ki kartico pošilja, in klicni znak postaje, kateri je namenjena, datum in ura zvez, frekvenca in vrsta dela ter ocena slišnosti. Kartica vsebuje še ime operaterja in razne podatke o radijski postaji, antenah, vremenu, mestu... Radioamater lahko le s QSL-kartico dokaže, da je vzpostavil zvezo z določeno radijsko postajo; QSL kartica je potrdilo zvez.

QSL kartica

Delo radiokluba na obrambnem področju

Radiotelegrafija (Morsejeva abeceda) je bila vedno močno povezana z razvojem radijske tehnike dvajsetega stoletja. Uporabljale so jo vse vojske sveta in vse službe, ki so bile kakorkoli povezane s telekomunikacijami. Zato je bilo znanje telegrafije ena od prednosti radioamaterjev. Pomembno je, da je država to prednost prepoznala in z radioamaterskimi klubmi sklenila pogodbe o sodelovanju na obrambnem področju. Radioklubom je predala del usposabljanja novih radiotelegrafistov, predvsem pa prenesla pretežni del kondi-

ciranja radiotelegrafistov na takratne radioklube. Tudi naš klub je imel že od začetka sklenjeno pogodbo z Oddelkom za ljudsko obrambo na Ptiju. Vsak od telegrafistov je moral v koledarskem letu vzpostaviti in s QSL-karticami potrditi vsaj 80 zvez. Na ta način je izpolnil vojaško obvezo. Veliko vojaških radiotelegrafistov je bilo tudi radioamaterjev.

Ponoven vzpon dela na UKV področju

1975–1994

Obdobje sedemdesetih in osemdesetih let je bilo za klub zelo plodno. Organizirali smo več tečajev za radioamaterje operatorje, ki so se kasneje uspešno vključili v delo kluba. V sekciji na gradu smo ponovno razvili delo na UKV področju. Nekateri posamezniki so uspeli nabaviti radijsko opremo iz tujine, kar v tistih časih ni bilo lahko, saj je bilo potrebno pridobiti posebno dovoljenje.

Leta 1972 je bil ustanovljen Jugoslovanski klub najboljših operatorjev - YUDXC. Pogoj za članstvo je bilo sto potrjenih držav po DXCC listi (DXCC diploma). Boško Djurica je bil sekretar YUDXC kluba, Mladen Bano pa poverjenik za diplome. Mladena je v tem času ameriška zveza radioamaterjev (ARRL) pooblastila za pregled QSL kartic za vso Jugoslavijo. Člana YUDX kluba iz ptujskega kluba sta bila še Franc Fridl in Zlatko Starček. Člani YUDX kluba smo se srečevali na radijskih frekvencah vsak četrtek ob 20. uri na frekvenci 3700KHz v foniji na tako imenovanem SKED-u YUDX kluba. Boško Djurica je kot sekretar kluba vsa leta vodil srečanja, ki so mnogim ostala v trajnem spominu. Na srečanjih smo izmenjevali informacije o DX aktivnostih, novih državah, radioamaterskih odpravah in tekMOVanjih. YUDX klub je deloval več kot 20 let. V teh letih smo člani sekcijs Boško Djurica, Mladen Bano, Franc Fridl in Zlatko Starček veliko svojega časa in neprespanih noči posvetili iskanju in vzpostavljanju zvez z novimi državami.

Leta 1974 smo se člani na pobudo Božidarja Djurice - Boška odločili, da bomo iz sekcijs na gradu tekmovali na največjem svetovnem tekMOVanju CQ WWDX. Boško je k sodelovanju povabil tudi nekaj svojih priateljev iz drugih klubov, ki so bili že takrat vrhunski operatorji. Da bi imeli več možnosti za uspeh, je bilo potrebno izdelati anteno z usmerjenim sevalnim diagramom. Boško je naredil načrte za QUAD anteno z dvema elementoma. Mehanska dela je opravil Jože Stopar. Kot osnova za anteno je bila na stružnici izdelana krogla iz aluminija, v katero je Jože pod določenimi koti izvrtal luknje. Vanje so bile vstavljenе palice iz bambusa, na katere so bile razpete žice v obliki kvadrata (QUAD). Končna podoba antene je spominjala

na pajkovo mrežo. S pomočjo jeklenice smo anteno dvignili do strehe, a se je med dvigovanjem snela in padla na zemljo. V drugem poskusu smo anteno uspeli dvigniti na vrh strehe zahodnega stolpa, kjer sta jo Jože Stopar in Zlatko Starček pritrdila na nosilni steber. Pod streho smo namestili rotor, ki je lahko anteno zavrtel za 360 stopinj. Krmilno enoto z indikacijo smeri smo namestili v prostoru zraven radijske postaje. Antena se je odlično obnesla in z njo je bilo kasneje vzpostavljenih mnogo zvez po vsem svetu.

Ekipo so sestavljali Franc Fridl (S51EP), Boško Djurica (S51CM), Mladen Bano (YU1CC), Zlatko Starček (S51MA) in občasno še nekateri člani našega kluba ter kolegi iz drugih klubov: Vlado Perkič (YU3EZ), Drago Turin (YU3ZV - S59A), Niko Šafarič (YU3BO - S53A) in Zlatko Kreč (YU3TDX). Tekmovali smo v kategoriji več operaterjev, en oddajnik, velika moč. V klubske prostore smo za rezervo prinesli vse mogoče radijske postaje, ki so jih imeli posamezniki doma. Na tekmovanju je bilo vzpostavljenih več kot 1600 zvez s 106 različnimi državami sveta. Dosegli smo odlično 8. mesto v Evropi, kar je bil do tedaj največji tekmovalni uspeh Radiokluba Ptuj v mednarodnem merilu.

Mladen Bano, Božidar Djurica in mladi operater v prostorih sekcijs na gradu

Radioamaterska iznajdljivost

Leta 1977 smo bili z Ansamblom Toneta Kmetca na dvomesečni turneji po Kanadi in Ameriki. Nekaj dni pred novim letom, ko smo se že pripravljali na povratek v domovino, nikakor nismo mogli vzpostaviti telefonske zveze z domačimi - telefonija je takrat potekala preko Beograda. Morali bi se dogovoriti, da nekdo pride po nas na letališče v Zagreb. Ker sva bila z Vladom Šercem radioamaterja, sva se spomnila, da bi lahko prosila za pomoč znanega radioamaterja Milana Stergulca (VE3HLZ) iz Toronto, ki je ob nedeljah redno preko radijskih valov vzdrževal radijske zveze na kratkih valovih z

Mariborom. Dan pred silvestrovim nama je Milan omogočil pogovor z Markom Dergancem (YU3DS), obenem pa preko UKV postaj poskrbel, da sva lahko govorila tudi s svojima ženami YU3UOL in YU3UKH. Obenem sem s pomočjo Boška Djurice(YU3CM) na Radio Ptuj poslal še novoletno čestitko. Ansambel Toneta Kmetca je uspešno končal prvi obisk Kanade in Amerike na velikem silvestrovjanju v Toronto pred 1500 poslušalcji, kjer smo peli in igrali do pol osmih zjutraj na prvi dan novega leta, že opoldan pa zadovoljni poleteli proti domu.

Ivan Švajgl (S51KV)

Ivan in Milan

Plaketa 5BDXCC

Leta 1979 smo uspeli osvojiti plaketo 5BDXCC, eno najbolj cenjenih radioamaterskih diplom tistega časa. Za plaketo 5BDXCC je potrebno na vsakem od petih frekvenčnih obsegov (3,5 MHz, 7 MHz, 14 MHz, 21 MHz in 28 MHz) vzpostaviti in s QSL karticami potrditi 100 različnih držav. Zbrali smo vseh 500 kartic in jih poslali na pregled v ZDA in v začetku leta 1980 je od tam prispela plaketa z zaporedno številko 799. Plaketa je bila takrat v Jugoslaviji prava redkost. Pred tem jo je kot posameznik osvojil že Boško Djurica, kasneje pa sta jo osvojila še Mladen Bano in Zlatko Starček.

Odločili smo se za nakup nove usmerjene antene. Kupili smo pet elementno yagi anteno Wilson SY-1 za frekvenčna področja 14, 21 in 28 MHz.

Leta 1979 je sekcija na gradu razpolagala s sodobno kratkovalovno (KV) radijsko postajo Yaesu FT-101E in UKV postajo Icom IC-245E.

Nova QUAD antena na vrhu strehe stolpa ni dolgo vzdržala, zlomila sta jo sneg in veter

Dvigovanje nove antene na zahodni stolp gradu

Antena SY-1, ki je kljubovala vremenu polnih 32 let

Tega leta smo člani kluba prvič opravili prenos rezultatov ob referendumu, saj kar nekaj krajevnih skupnosti v občini Ptuj še ni imelo telefonske povezave. Člani kluba so s svojimi radijskimi postajami neposredno s sedežev volilnih komisij po krajevnih skupnostih prenašali podatke o udeležbi volilni komisiji na Ptuju. Za tiste čase je bila to novost in prednost pri zbiranju rezultatov referendumu.

Leta 1980 je radioamaterski tečaj uspešno zaključilo kar nekaj članov, ki so kasneje postali uspešni operaterji. Med njimi so bili Franc Korpar (YU3UQW - S52GC), Srečko Zelenik (YU3ULH), Ivan Markež (YU3UQX) in Kristina Markež (YU3HEJ). Aktivirala sta se tudi Branko Babosek (YU3UCI) in Alojz Potrč (YU3TAK).

V tem obdobju so se vrstili tečaji za radioamaterje E razreda, ki so lahko delali le na UKV področju in samo v govornem načinu (telefoniji). Klub je štel preko 300 članov. Imel je množico operaterjev, ki so vzpostavljeni pretežno lokalne zveze in UKV postaje uporabljali za medsebojno komunikacijo. To obdobje v marsičem simbolizira radioamaterska aktivnost, ki je bila nekakšna predhodnica današnje mobilne telefonije.

Radioamaterji z lastnimi antenami in radijskimi postajami

V začetku osemdesetih let smo nekateri od članov kluba začeli postavljati tudi svoje antenske sisteme. Tako je Branko Babosek (YU3UCI) že leta 1980 ob svoji hiši postavil stolp, na katerem so bile štiri UKV antene, povezane v skupino. To je bil zelo sodoben antenski sistem, prvi takšen na Ptiju, ki je omogočal dolge zveze tudi na 144 MHz. Branku je uspelo vzpostaviti zveze s Poljsko, Španijo, z Nemčijo, Rusijo...

V klubu je bilo veliko družabnega življenja. Ob tekmovanjih in vseh aktivnostih smo člani kluba našli tudi čas za druženje.

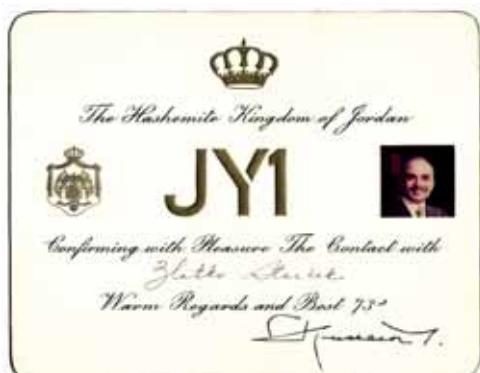

Antene na stolpu pri Branku Babosku

Piknik na turnirskem prostoru ptujskega gradu

Ob delu na radijski postaji se je zgodilo veliko zanimivih dogodkov. Tako je Zlatko Starček nekega pooldneva na 14 MHz klical CQ (splošni poziv vsem) in na njegov klic se je javil radioamater s pozivnim znakom JY1. Presenečen, ker je vedel, da ga kliče jordanski kralj Husein I., ga je Zlatko vprašal, če se res pogovarja s kraljem in ta mu je odgovoril : "Yes, I am King of Jordan!" Izmenjala sta podatke o slišnosti in po kratkem klepetu zaključila zvezo. Zlatko je čez čas prejel QSL kartico, s katero je kralj Husein I. potrdil njuno zvezo.

QSL kartica kralja Huseina I.

V teh letih je Zlatko preko radijskih frekvenc spoznal Američana z znakom W9ADN, ki je bil tudi trgovec z radioamatersko opremo in z njegovo pomočjo je kar nekaj članov kluba kupilo nove radioamaterske KV in UKV postaje. Aktivnost v klubu se je tako še povečala.

Na zemljišču pri Francu Korparju (YU3UQW - S52GC) sta Alojz Potrč (YU3TAK) in Zlatko Starček ob pomoči ostalih članov postavila antenska stolpa z antenami za 144 MHz in 28 MHz.

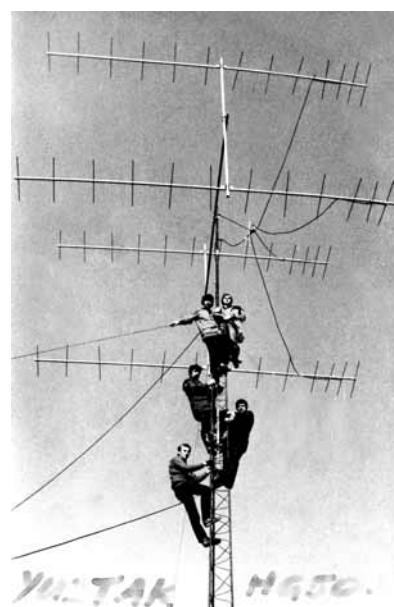
V leseno kolibo v gozdu smo namestili vso potrebno tehniko. Branko Zemljak, danes S57C, je imel veliko izkušenj z različnimi tehnikami radioamaterskega dela, zato smo ga povabili k sodelovanju. Z njegovo pomočjo je skupini, ki smo jo sestavljali Alojz Potrč, Ivan Markež, Franc Korpar, Srečko Zelenik in Zlatko Starček, uspelo vzpostaviti prvo zvezo na 144 MHz z odbojem od meteoritov (MS - meteor scatter).

Alojz Potrč, Branko Zemljak in Ivan Markež pri MS delu

Antene na jasi pri Francu Korparju

Na stolpu od spodaj navzgor: Bruno Lubec, Franc Korpar, Alojz Potrč, Ivan Markež (levo) in Zlatko Starček (desno)

Zveze s pomočjo odboja od sledi meteoritov (MS zveze) se vzpostavlajo pretežno na 144 MHz in so možne le takrat, ko v Zemljino atmosfero prileti meteorit. Zaradi velike hitrosti se meteorit segreje in zgori. Pri tem v višini 80 -120 km atmosfera ionizira. Pojavlji se tako imenovani E sloj, ki služi kot zrcalo za elektromagnetne valove. Jakost odboja je odvisna od frekvence in kota pod katerim elektromagnetno valovanje doseže meteorske sledi in se nato pod istim kotom odbije. Na ta način je mogoče vzpostaviti zveze tudi nekaj tisoč kilometrov daleč. MS zveze so zelo kratke, trajajo le trenutek ali največ nekaj sekund. Zato je potrebno informacijo, ki jo želimo poslati, strniti v kratko sporočilo. Za ta namen smo uporabili elektronski taster s spominom, ki je lahko oddajal Morsejeve znake do hitrosti 1200 znakov v minutni. Taster (tipkalo) s spominom je izdelal Mladen Bano (YU3QI - YU1CC). Pomagala sta mu Franc Korpar in Ivan Markež, ki sta izdelala tudi odlično kopijo Vibroplex ročice za elektronski taster. Za sprejem smo uporabljali štiri stezni magnetofon UHER, s pomočjo katerega smo nato sprejeti informaciji znižali hitrost tolkokrat, da smo jo lahko razumeli. V nekaj dneh smo uspeli vzpostaviti 50 zvez, največ z Veliko Britanijo, Nizozemsko, Nemčijo, Rusijo, s Francijo in Švedsko.

Doma izdelane ročice in elektronsko tipkalo s spominom

Julija leta 1983 smo ponovno organizirali UKV odpravo na Donačko goro. V ekipi je bilo okrog 20 članov. Priprave so bile dolgotrajne, saj smo morali na vrh Donačke gore prenesti veliko opreme. Na vrhu smo postavili tri šotore. V prvem je bila vsa potrebna oprema za tekmovanje, druga dva sta služila za počitek in druženje. Na vrh smo prinesli tudi 2,5 kw električni agregat, 6-metrski železni stolp z

Člani odprave na Donačko goro 1983 pred vzponom

dodatno cevjo, dve 13-elementni UKV anteni, rotor za obračanje anten ter vso ostalo opremo, ki je potrebna za vzpostavljanje zvez na tekmovanju. Odprava in prijetno druženje sta vsem ostala v lepem spominu.

Obremenilni test stolpa

Alojz Potrč in Franc Četl na tekmovanju

Še ena odprava potrjuje veliko aktivnost članov kluba v tem obdobju. Zlatko Starček je z radioamaterji iz Banja Luke navezel odlične stike. Leta 1984 se je s Kićem (YU4CF) dogovoril, da lahko z Lojzetom Potrčem tekmujeta v majskem UKV tekmovanju z vrha Kozare - Lisine (978 m). Priprave so stekle. Lojze je priredil prtljažnik za Zlatkovo katrco (Renault 4), na katerega sta zložila štiri dolge UKV antene. Štiri metre dolge aluminijске cevi smo zvezali pod avtomobil, vanj zložili vso potrebno opremo in odprava, ki smo jo sestavljeni Lojze Potrč, Zlatko Starček in Srečko Zelenik je dva dni pred tekmovanjem krenila proti Banja Luki. Prispeli smo v zasneženo mesto, a se je sneg na srečo hitro stopil. Kljub temu smo morali zadnjih 500 metrov do vrha opremo prenesti peš. Ekipi se je pridružil še Rajko (YU4CD). Na vrhu Kozare smo postavili šotor, antene, radijsko postajo in vse ostalo. Tekmovali smo pod Lojzetovim znakom YU3TAK/4. Vzpostavili smo okrog 500 zvez in osvojili 1. mesto v Jugoslaviji. Odprava je bila zelo uspešna in s prijatelji iz Banja Luke smo se še večkrat srečali in slišali preko radijskih valov.

Ekipa ob prihodu v Banja Loko

Antenski sistem na Lisini, na vrhu Kozare

Tudi Franc Korpar (YU3UQW, danes S52GC) je v teh letih izpopolnjeval svoje znanje in na tekmovanju YU UKV maraton leta 1985 dosegel odlično 1. mesto v Jugoslaviji.

Skupina učencev z učiteljem med tečajem računalništva v prostoru Radiokluba v Ptiju

Računalniška abeceda

V PTUJSKI OBČINI VEĽIKO ZANIMANJE MЛАДИ ЗА РАЦУНАЛНИСТВО

Računalniška sekcija pri Radioklubu Ptuj je organizirala v zimskih počitnicah 20-urni tečaj za učence osnovnih šol, ki so se želeli seznaniti z abecedo mikroracunalništva. Z računalniškim jezikom basik in drugimi zanimostmi sta jih seznanila Franc Lozinšek in Marjan Gojkovič, ob učitelja matematike v ptujskem srednješolskem centru. Tečaj je bil brezplačen.

Novoustanovljena ptujska

računalniška sekcija je že naslovila prošnjo na organizacije združenega dela za pomoč pri nakupu mikroracunalnikov in televizorjev. Bili bi dobrodobeli propomocički pri računalniškem opismenjevanju. Franc Lozinšek in Marjan Gojkovič sta pripravljena ob ustrezniem številu interesentov, pripraviti računalniške tečaje tudi v osnovnih lokalih na podeželju.

(js)

Zgodnja osemdeseta leta je zaznamoval prihod domačih računalnikov. Prvi računalnik, ki je bil cenovno dosegljiv tudi za domačo uporabo, je bil Sinclair ZX-81. V klubu smo hitro uvideli, kam bo šel razvoj tehnike in leta 1984 organizirali računalniško izobraževanje mladih. Pod vodstvom Franca Lozinška in ob pomoči Marjana Gojkoviča, učitelja matematike na Ekonomski šoli, smo v klubu ustanovili računalniško sekcijo. K sodelovanju smo povabili osnovne šole in podjetja. Na računalnikih ZX-81, ZX Spectrum in Commodore 64 smo izvajali osnovno računalniško izobraževanje in programiranje v programskej jeziku Basic. S pomočjo nekaterih podjetij smo kupili osem barvnih televizorjev.

To je bilo prvo računalniško izobraževanje na Ptiju!

Računalniško izobraževanje

Leta 1985 je potekala Mladinska delovna akcija Slovenske gorice. Radioklub Ptuj je v vseh štirih izmenah organiziral radioamaterske tečaje za "E" razred - telefonija na UKV področju, na katerih je sodelovalo in opravilo izpite preko 100 tečajnikov iz vse Slovenije. Na poziv Občinske konference SZDL Ptuj smo radijske zveze zagotovili tudi na pohodu "Po poteh revolucije" v Mostje.

Ameriško-slovensko radioamatersko prijateljstvo

Radioamaterji se spoznamo preko radijskih valov, včasih pa se srečamo tudi »v živo«. Snidenja so še posebej zanimiva in prisrčna, če nas ločujejo velike razdalje. V začetku osemdesetih sem preko radijskih valov navezal stike z ameriškim radioamaterjem Dickom Genaille iz ameriške zvezne države Severna Karolina s takratnim pozivnim znakom W4UW.

Dick me je leta 1985 in 1987 obiskal na Ptiju. Razkazal sem mu Ptuj in Slovenijo, klubske prostore in ga seznanil z nekaterimi člani našega kluba. Peljal sem ga tudi na grad Vurberk, kjer sva imela z Alojzom Potrčem postavljene stolpe z radioamaterskimi antenami

Ivan Dornik in Marjan Korpar (S54MK) na pohodu v Mostje

How's DX?

Conducted By Ellen White, W1YLH
1982 SW 234 St., Homestead, FL 33033

A European Visit

In mid-summer 1985, Dick Genaille, W4UW, and his XYL visited Luxembourg, Austria, Czechoslovakia, Yugoslavia and Switzerland, planning to combine ham radio's unique "hands-across-the-world" with some old-fashioned touring. Dick's trip report and photo make interesting reading, capturing much of the international-friendship flavor of our hobby.

When Dick and his wife arrived in Luxembourg, they stopped over to see Dick's LX1IBI, who took them on a short tour of the city. Happily the LX visit included time with Paulette, LX1PZ, and her husband Joshy, LX1JZ. It must have been interesting, what with Paulette speaking Luxembourgian, German, English and French with great fluency, her OM speaking some English, and W4UW being fluent in French. With two lovely daughters, the family

lives in Buscheraag, about 12 km from Luxembourg City. Their rig at LX1PZ/LX1IZ is a TS-430S with a tribander.

While W4UW was in Vienna, he telephoned Milan, OK1AWZ, to let him know they were en route to Prague. Milan was busy helping his radio club get ready for an upcoming contest, but found time to join them in Prague for dinner at a Chinese restaurant! Milan, 36, is an active operator and electronics engineer, and while he operates in Prague, the town itself Klamov. He has worked DXCC, SHDXCC, SHWAS, SHWAZ and DXCC.

W4UW's next stop took him south to Yugoslavia (where he had previously visited Zlaric, YU3MA/YU3DK, at that earlier time). YU3MA is an avid contest operator. The accompanying photo shows the contest antenna location for YU3MA's homebrew

10-meter 7-element monoband Yagi with a stacked array boom. The stacked array belongs to YU1PF, a local amateur operator. This location is at 2500 ft on a ridge just in a community called Vurberg. YU3MA operates from a tent during the contest, with power run in from the closest source, which is several hundred feet away. Zlatko uses a TS-530S and a Dentron MLA-25000 for his contest work.

All of Dick's YU friends live in or near Prizren, which was founded in 92 AD by Roman soldiers who decided they had had enough of soldiering and felt that the area on the Drava River would be a nice place to settle.

When next you take a trip and meet some new "old" friends, take your camera along to document your journey and share the photos with the readers of QST.

Brightening in Echternach are (l-r) WH4UW, YU3PC and LX1JZ.

Left to right are Ivan, YU3UOK; daughter Jeane, Ivan's wife, Kristina, YU3HEJ; WH4UW, and Zlatko, YU3MA.

Zlatko, YU3MA, uses an ICOM 244E, a Dentron amplifier and a KLM PRA-144 preamp. He also has a Mirage 180-W linear. YU3MA's ham family also includes XY1, Brighta, YU3HOL.

Milan, OK1AWZ

YU3MA's 10-meter Yagi at his remote contest location. The stacked array belongs to 2-meter-active YU1PF.

YU1PF

za tekmovanje. Dick je v ameriški radioamaterski reviji QST objavil članek o obisku pri ptujskih radioamaterjih.

Ob prvem obisku Ptuja se ni mogel načuditi, kako dobro in svobodno živimo. Pred tem je namreč obiskal Sovjetsko zvezo, kjer je videl drugo plat socializma, zato je prišel brez fotoaparata, z mano ni upal v trgovino, ker je mislil, da so tudi pri nas tujcem namenjene posebne trgovine. Pošiljal mi je radioamaterske revije, rezervne dele za radijske postaje, tudi za klubski rotor in razno opremo. Redno mi je pošiljal fotokopije v ameriških revijah QST in CQ Magazine objavljenih rezultatov z največjih svetovnih tekmovanj, na katerih smo sodelovali tudi ptujski radioamaterji. Takrat še ni bilo svetovnega spleta! Vzpostavitev radioamaterske zveze z Američanom je bilo enostavno. Oba sva imela odlične radijske postaje in antene. Na radijski postaji sem v foniji poklical CQ North Caroline, USA (kličem radioamaterje iz Severne Karoline ZDA) in ko se mi je od tam kdo odzval, sem ga prosil, naj po telefonu sporoči Dicku, da ga čakam na tej frekvenci. Če je bil Dick doma, se je takoj odzval in potem sva klepetala tudi po pol ure. Tem ni nikoli zmanjkalo, tako radioamaterskih kot tistih o skupnih prijateljih na Ptiju.

Z Dickom sem vzdrževal kontakt preko radijskih valov vse do leta 2011, ko je v starosti 90 let umrl.

Zlatko Starček (S51MA)

Leta 1986 je klub od Zveze sindikatov prejel zahtevo za izselitev iz težko, z lastnim delom in velikim trudom pridobljenih prostorov v Čučkovi ulici 1. S posredovanjem Hermana Škrinjarja je takratnemu vodstvu uspelo prostore ohraniti v najemnem razmerju.

Člani kluba smo v naslednjih letih preizkušali različne tekmovalne lokacije v okolici Ptuja. Alojz Potrč in Zlatko Starček sta na gradu Vurberk postavila antene za 28 in 144 MHz ter tekmovala na različnih tekmovanjih. Tudi Franc Korpar je doma postavil antenski sistem za 144 MHz. V tem obdobju je bilo doseženih nekaj odličnih rezultatov na svetovnih tekmovanjih, med njimi izstopa 2. mesto na svetu, ki ga je dosegel Zlatko Starček v tekmovanju CQ WPX CW 1985 na 28MHz.

Leta 1989 sta Marko Vidovič (YU3ARA - S52SK) in Zlatko Starček kot prva na Ptiju uspela vzpostaviti zveze s pomočjo umetnega satelita RS10/11.

V tem letu so se člani sekcijske Ptujske Gora odločili, da ustanovijo svoj klub. Sekcija je bila številčno dovolj velika, prevozi na delo v sekcijski na Ptiju pa zamudni in nepraktični. S soglasjem Radiokluba Ptuj je tako nastal Radioklub Ptujska Gora YU3DPG, danes S59DPG.

Radioklub Ptuj v samostojni Sloveniji

Ob osamosvojitveni vojni leta 1991 smo člani Radiokluba Ptuj sodelovali v strukturah obrambe samostojne Slovenije. Svojo sekcijsko in

aparature na gradu smo dali na razpolago Teritorialni obrambi, ki jih je vrnila decembra 1991. Zaradi nastanka nove države je bilo leta 1991 potrebno sprejeti nova pravila kluba. Čeprav zasluge narodnega heroja Dušana Kvedra-Tomaža niso bile zavrnjene ali pozabljenе, smo člani zaradi praktičnih razlogov na skupščini Radioklub Dušana Kvedra-Tomaža preimenovali v Radioklub Ptuj.

V letih po vojni v Sloveniji, ko se je vojna razplamtela na Hrvaškem ter v Bosni in Hercegovini, smo v sekciji na gradu organizirali radijsko omrežje za pomoč. S klubsko radijsko postajo smo Ptujčanom, ki so imeli svojce v Bosni in za katere niso vedeli, kako je z njimi, pomagali poiskati osnovne informacije. Telefonske povezave z Bosno so bile prekinjene, zato so bile radioamaterske zveze edina povezava z bosanskimi radioamaterji. Ti so nato s pomočjo svojih postaj in lokalnih telefonskih zvez, ki so še delovale, poiskali osebe, po katerih so povpraševali s Ptuja. Pridobljene informacije so dan ali dva kasneje sporočili članom našega kluba, ki so se javljali iz sekciјe na gradu.

Človek človeku – radioamater

Bilo je v aprilu leta 1992. Začela se je vojna v Bosni. Vsakogar, ki je imel kakšnega sorodnika ali znanca, je zaskrbelo, kaj je z njegovimi ljudmi. So na varnem, so se lahko pravočasno umaknili iz nevarnih krajev? Normalne telefonske in poštne zveze so bile pretrgane, poštni naslovi nepopolni. Na starih naslovih ni bilo več ljudi. Nekateri že ranjeni, drugi razseljeni, ostali v skrivališčih, kamor ni bilo varno napisati naslova. Kako jim pomagati? Ali imajo hrano, so preskrbljeni z denarjem, ali lahko kaj kupijo? Imajo streho nad glavo, so na varnem? Tisoč vprašanj brez odgovorov. Poročila, ki so bila na TV in v časopisih so pisala samo o najbolj drastičnih dogodkih, o tistih, ki so širili novice, ki velikokrat daleč od resnice. Koliko dvomov, strahu, negotovosti! Kako bi izvedeli, kaj se v resnici dogaja? Kdor ni doživel takih preizkušenj, si ne more predstavljati, kaj pomeni, ko en sam dan ne veš, kje sta oče ali mati, otrok ali prijatelj? Dnevi pa so se vlekli v tedne in mesece...

Nekaj dni se je še oglašal telefon: » Ležim na tleh v dnevni sobi, pod mizo, v temi. Ne smem prižgati luči. Telefon sem položil na preprogo, da se ne bi klic slišal skozi vrata, ker ne vem, kdo prisluškuje zunaj. Zaves nimamo več na oknih, so zgorele, ko je skozi okno priletel delček granate. Če bi ležal na kavču, bi me zadelo!« Take in podobne informacije smo dobivali prve dni, potem pa je tudi telefonski klic utihnjal.

Kako zvedeti, kaj se je zgodilo? Kako pomagati? Ali lahko kam pošljemo denar? Kam so se umaknili ljudje? So ostali v mestu? Po vaseh so bile razmere še hujše, predvsem tam, kjer so bili nacionalno mešani prebivalci. Drug drugemu so postali sovražniki, drug za drugim so oprezali. Ni bilo varno nikomur zaupati, kako se

lahko pride do pomoči. Takrat sem zvedela za ptujske radioamaterje in njihove brezzične zveze, ki so jih vzpostavili takoj po prvih napadih. Po nekaj dneh, ko ni bilo nobenega glasu od sorodnikov in znancev, sem se povezala z njimi in jih prosila, če lahko poizvejo za določene ljudi. Tako sem po radioamaterski zvezi omogočila, da so zvedeli za našo skrb in občutek, da v nesreči niso sami. Ko se je kriza umirila, so izražali hvaležnost. Občutek, da nisi sam, ko ti je hudo, da nekdo nekje misli nate in ti skuša pomagati, jim je veliko pomenil.

Moja želja je, da se ob tej priložnosti zahvalim ptujskim radioamaterjem, ki so veliko svojega časa posvetili povezavam na kriznih območjih. Takrat sem spoznala, kako lahko tehnika v rokah srčnih ljudi veliko pripomore ljudem v stiski. Hvala vam, dragi prijatelji amaterji, za vašo nesebično pomoč. Prenesite svoje znanje in srčnost tudi na mlajše z željo, da bi vzpostavljeni radijske zveze samo za izraze ljubezni in dobre - in za boljši svet. Kolikor bolj se bomo ljudje povezovali tudi še po radijskih valovih, toliko bolj se bomo spoznavali in cenili in postajali prijatelji. Kako lep bi bil takšen svet!

Vika Dabič

Leta 1992 je klub s pomočjo občine Ptuj in nekaterih podjetij uspel nabaviti novo, takrat sodobno radijsko postajo Kenwood TS-850. Uvoz je za vse zainteresirane slovenske radioamaterje organizirala Zveza radioamaterjev Slovenije.

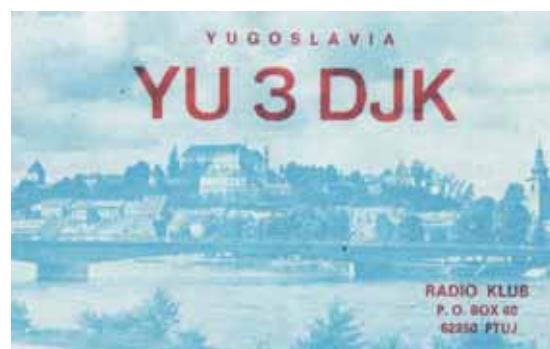

Kenwood TS-850

Po mednarodnem priznanju samostojne Slovenije in sprejemu v Združene narode je bila Slovenija leta 1992 sprejeta tudi v Mednarodno zvezo za telekomunikacije (ITU). Ta ji je dodelila novo oznako za identifikacijo radijskih postaj in s tem tudi novi klicni predznak (prefix) - S5. Tako smo začeli oddajati v eter novi klubski klicni znaki S59DJK, S59DDR in pozneje še S59DKT.

Sekcija S59DEU v Kidričevem je v tem letu zaradi težav s prostori in pomanjkanja denarja prenehala z delom.

QSL kartice kluba

Leta 1994, ob 40-obletnici Radiokluba Ptuj, so v sekciji Cirkulane-S59DDR organizirali UKV odpravo po haloških gričih. Potekala je v dveh skupinah in trajala 10 dni. V prvi skupini je sodelovalo več operatorjev, ki so se oglašali z vrhov, dostopnih s prevoznimi sredstvi. Uporabljali so klicne znake S59DJK/p, S52GC/p in S52SK/p.

Odprava S59DDR Haloze 1994 Pred vzponom (od leve): Alojz Kolednik, Anton Šumberger, Boštjan Polajžer in Jernej Golc

Odprava S59DDR Haloze 1994 - tabor na vrhu Donačke gore

Leta 1994 je Zlatko Starček (S51MA), član sekcije S59DJK, kot prvi v klubu osvojil plaketo HONOR ROLL DXCC. To plaketo osvoijo vsi, ki jim do končnega števila aktivnih držav manjka deset ali manj potrjenih držav

Druga skupina je pot po haloških vrhovih opravila peš. V odpravi so bili Alojz Kolednik (S52PO), Anton Šumberger (S57MAK) in Jernej Golc (S57NOJ). Občasno so sodelovali tudi Boštjan Polajžer, Nada Jerenec in Matjaž Golc. Uporabljali so klicni znak S59DDR/p. Pot je bila dolga okrog 60 km. Pri prenosu opreme so jim večkrat pomagali domačini, ki so poskrbeli tudi za prehrano. V odpravi so uporabljali radijsko postajo TS-9130, anteno HB9CV, sončni kolektor 50W, ki ga je posodil Ivan Švajgl (S51KV), suhi akumulator 12V/20Ah, agregat 750W, težak 42 kg in vso drugo dodatno opremo: šotor, spalne vreče, hrano, pijačo in oblačila. Posebnost je bilo električno napajanje, saj so čez dan uporabljali sončni kolektor. Odprava je bila zelo uspešna. Vzpostavljenih je bilo več kot 500 zvez in aktiviranih 13 QRA lokatorjev na območju Haloz.

Jeseni tega leta je Sandi Špindler (S52OP) v telegrafskem delu svetovnega tekmovanja CQ WW DX dosegel 1. mesto na svetu v kategoriji 3,5 MHz mala moč.

Decembra leta 1994 je Zveza radioamaterjev Slovenije posameznikom in radioklubom, ki se intenzivno udeležujejo radioamaterskih tekmovanj, ponudila možnost pridobitve posebnega enočrkovnega klicnega znaka. Radioklubu Ptuj je bil dodeljen tekmovalni klicni znak S50W.

V naslednjih letih je klub namenjal pozornost izvajanju tečajev za nove radioamaterje in tekmovanjem.

Leta 1998 je sekcija Cirkulane praznovala 30. obletnico delovanja. V počastitev jubileja so organizirali vrsto zanimivih akcij. Najbolj od-

mevni sta bili vzpostavljanje radijskih zvez s splava na Ptujskem jezeru in iz toplozračnega balona nad Ptujem s pozivnima znakoma S59DDR/MM in S59DDR/AM. Oznaka MM ali AM se uporablja za identifikacijo oddajanja z vodne površine (MM) ali iz zračnega plovila (AM). Skupina pod vodstvom Jerneja Golca si je od Brodarskega društva Ranca Ptuj sposodila večji splav in na njem postavila šotor, antene, električni agregat in uredila prijetno bivališče. V dveh dneh so uspeli vzpostaviti zveze z vsemi kontinenti.

Splav z radioamaterji na Ptujskem jezeru

Ekipa S59DDR/MM

Osrednja slovesnost je bila 26. septembra na gradu Borl. V dopoldanskih urah so izvedli ARG tekmovanje, kasneje pa je bilo v gradu tekmovanje v sprejemu Morsejeve kode na sluh.

Bruno Lubec pri sprejemu Morsejeve abecede

Dvig balona S59DDR/AM

Odlično izvedena proslava s kulturnim programom je bila popotnica v prijetno druženje.

V pozni jeseni so člani sekcije Cirkulane izvedli še eno akcijo: oddajali so iz toplozračnega balona. V eni uri poleta od Ptuja do Moškanjev je Ivan Švajgl (S51KV) uspel vzpostaviti 60 zvez na UKV področju.

Konec leta smo s Pokrajinskim muzejem Ptuj podpisali novo pogodbo o najemu zahodnega stolpa ptujskega gradu. Leta 1999 je klub dobil svojo spletno stran, kupili smo novo UKV radijsko postajo in anteni za 432 MHz za obe sekciji. S Poklicno in tehniško elektro šolo Ptuj smo pripravili izobraževanje za člane kluba. S pomočjo

Bruna Lubca (S51M), Tomislava Goriška (S56STU), Slavka Murka (S56WSM) in Franca Vrbančiča so udeleženci tečaja za radioamaterje III. operatorskega razreda (fonija), ki ga je vodil Franc Korpar (S52GC), izvedli različne meritve elektronskih sklopov. Tečaj je uspešno opravilo 9 udeležencev.

Tečajniki pri meritvah elektronskih sklopov

Tečajniki pri prvih zvezah na tekmovanju pri Treh kraljih

Skupina članov kluba je pri Jožetu Stoparju, kjer smo imeli na razpolago več prostora za postavljanje anten, v samo treh mesecih postavila antenski sistem za vseh šest tekmovalnih frekvenčnih področij in naslednji dve leti uspešno tekmovala na večjih svetovnih tekmovanjih.

Antenski sistem pri Jožetu Stoparju
leta 1999

Sandi Špindler in Marko Vidovič na tekmovanju

Ob prehodu tisočletja so vse profesionalne službe vključno z mornarico in vojsko iz uporabe umaknile Morsejevo abecedo - telegrafijo. Radioamaterji še vedno uporabljamo Morsejevo abecedo, ker kljub motnjam in šumu omogoča vzpostavljanje zvez na velike razdalje. Vsi radioamaterji, ki so opravili izpit za operaterja, so morali opraviti tudi izpit iz sprejema in oddaje Morsejeve abecede. Pri delu v telegrafiji je pomembna tudi hitrost sprejema in oddaje, ki jo operater obvlada. Nekateri so dosegli nepredstavljive hitrosti.

Eden takih je Bruno Lubec (S51M), dolgoletni član kluba. Izvrstnemu telegrafistu je uspelo izpolniti pogoje za članstvo v najbolj prestižnem klubu telegrafistov na svetu - EHSC (Extremely high speed club). Za članstvo v tem klubu mora radioamater pridobiti priporočila treh članov tega kluba. Za vsako priporočilo mora vzpostaviti zvezo v telegrafiji pri hitrosti najmanj 300 znakov v minuti in jo vzdrževati vsaj 30 minut. Pri tem je dovoljen le sprejem na sluh in oddajanje z navadnim elektronskim tasterjem, ki mora biti visoke kakovosti. Bruno je v letu 2014 edini slovenski predstavnik v tem klubu!

Leta 2000 smo člani kluba izvedli pohod po Haloški planinski poti s predstavljivo radioamaterske dejavnosti. V tem letu je Slovenija gostila svetovno radioamatersko prvenstvo (WRTC). To je bilo tretje takšno tekmovanje in prvo zunaj Združenih držav Amerike. Zbralo se je 53 ekip, ki so bile razporejene po vsej Sloveniji, eno od ekip je gostil tudi Radioklub Ptuj.

Haloze Japonska ekipa in sodnik z gostitelji iz Cirkulan

Haloze Japonca pri delu na tekmovanju

V sekciji Cirkulane so pripravili vse potrebno, da se je japonska ekipa dobro počutila med nami.

Ob koncu leta smo članom kluba na tematskih večerih predstavili digitalne vrste dela na kratkih valovih (RTTY in PSK31). Jeseni 2002 je tečaj za radioamaterje II. razreda in tečaj telegrafije, vodil ju je Franc Korpar (S52GC) ob pomoči Bruna Lubca (S51M) in profesorjev Šolskega centra Ptuj, opravilo 12 novih članov. Naslednja leta je nova generacija članov uspešno sodelovala na UKV maratonu z različnih lokacij, največkrat z Rogle. Avgusta smo sodelovali tudi na tekmovanju Alpe Adria na 144 MHz.

Nekateri člani kluba, ki so tekmovali predvsem na kratkovalovnih področjih, so v tem času na svojih domačih lokacijah postavili večje antenske sisteme, s katerimi so dosegali uspehe na svetovnih tekmovanjih. Sandi Špindler (S52OP) je postavil 30 metrov visok steber in na njem preizkušal različne doma izdelane antene za kratki val.

Tudi Zlatko Starček (S51MA) je doma naredil teleskopski antenski stolp. S Sandijem sta izdelala 16-elementno anteno za 14, 21 in 28 MHz.

Emblem WRTC 2000

Pošta Slovenije je izdala posebno priložnostno poštno znamko

Antenski sistem S52OP

Antenski sistem S51MA

Pol stoletja klubskega dela in uspehov

Zlata plaketa ZRS

Leta 2004 smo ob 50. obletnici kluba v Termah Ptuj pripravili proslavo. Ob jubileju je Radioklub Ptuj za uspešno dolgoletno delovanje in pomemben prispevek k razvoju radioamaterske dejavnosti prejel zlato plaketo Zveze radioamaterjev Slovenije. V okviru praznovanj pa smo na gradu gostili 32. konferenco Zveze radioamaterjev Slovenije.

Augusta je skupina članov ponovno organizirala pohod po haloških lokatorjih.

Tudi to leto so člani kluba Mitja Pintarič (S57PM), Ivan Dobnik (S51DI), Anton Galun (S51AG) in Nina Rudolf (S51MY) sodelovali na UKV maratonu. Tekmovali so v vseh desetih terminih na vseh treh frekvenčnih območjih 50 MHz, 144 MHz in 432 MHz. Tekmovanja so bila tudi prijetna druženja, saj je poleg aktivnih tekmovalcev sodelovalo še veliko drugih članov kluba. V večjem številu smo se udeležili tekmovanja CQ WW CW. Sodelovanje na UKV maratonu na vseh treh frekvenčnih območjih z različnih hribovskih lokacij v vzhodni Sloveniji je bila stalnica tega obdobja in je pomenilo odlično usposabljanje in pripravljenost udeležencev za delo na terenu.

Maja 2006 je bil končan radioamaterski tečaj, ki je pod okriljem Phare projekta in v sodelovanju s Šolskim centrom Ptuj potekal od novembra 2005. Obsegal je teoretični del, učenje telegrafije in konstruktorski del. Izpite je opravilo 16 tečajnikov, pet tečajnikov pa še izpit iz telegrafije. Pridobivanja znanja v konstruktorskem delu tečaja se je udeležilo 32 posameznikov. Spoznali so načrtovanje in izdelavo tiskanih vezij, spajkanje in programiranje mikrokrumilnikov. Končna izdelka sta bila piskač za telegrafijo in elektronski taster.

Med šolskimi počitnicami je v Skorbi potekal mladinski tabor, na katerem so osnovnošolci preživljali prosti čas v naravi. Med udeleženci je bila tudi hčerka našega člena Sandija Špindlerja (S52OP). Ker je med Sandijevim domom in taborom v Skorbi vidno polje, sta si s hčerko ob večerih s svetilko pošiljala signale. Da bi komunikacija imela smisel, je Sandi v tabor odnesel izpisano Morsejevo abecedo. Naslednje večere so si mladi v taboru s svetlobnimi signalni pošiljali različna sporočila. Sandi se je z organizatorji tabora dogovoril za predstavitve radioamaterskega dela na naslednjih taborih.

Utrip s tabora v organizaciji
Društva Praha

Ob prazniku Mestne občine Ptuj je klub izdal diplomo za vzpostavljene radijske zveze s člani kluba. V ta namen smo se člani množično aktivirali na radijskih frekvencah.

Jeseni smo temeljito prenovili notranjost grajskega stolpa, obenem izvedli rekonstrukcijo stenskih uvodnic za antenske kable, novo ozemljitev radijske tehnike, sanirali razpoke v zunanjih stenah in prostor pred UKV delom sekcijske. Uredili smo tudi okolico in popravili streho. Člani UKV sekcijske smo vse leto sodelovali na UKV maratonu z različnih okoliških lokacij in Rogle ter v kategoriji radioklubov dosegli skupno 2. mesto.

Sekcija Cirkulane si je leta 2006 v Pohorju pri Cirkulanah uredila nove društvene prostore, leto kasneje pa se je preoblikovala v samostojen radioklub. Na željo članov sekcijske, ki so pod okriljem občine Cirkulane videli večje možnosti razvoja radioamaterstva v Halozah, je Radioklub Ptuj brezplačno odstopil radijsko tehniko, ki so jo kot sekcijsko do takrat uporabljali.

Uspešno smo izvedli akcijo ARON 2007, v kateri je sodelovalo 11 članov ptujskega kluba.

Na poletnem mladinskem taboru v Skorbi smo člani kluba udeležencem predstavili način iskanja in odkrivanja skritih oddajnikov. V sekcijski na gradu smo izvedli več tematskih večerov. V sodelovanju s Poklicno in tehniško elektro šolo Ptuj je klub pripravil tematsko razstavo Radijska tehnika skozi čas, na kateri smo predstavili staro radijsko in telekomunikacijsko tehniko.

Člani kluba smo kot del ekipe S50HQ tekmovali na tekmovanju IARU HFC na 14 MHz in pripomogli k skupnemu uspehu slovenske ekipe. Ob prazniku Mestne občine Ptuj smo na turnirskem prostoru pred zahodnim stolpom pripravili eno večjih predstavitev delovanja kluba. Sodelovala je tudi Slovenska vojska, ki je predstavila vojaško telekomunikacijsko opremo.

Udeleženci na predstavitvi delovanja kluba

Vojaška tehnika na turnirskem prostoru ptujskega gradu

V prostorih sekcijskih na gradu smo predstavili starejšo radijsko opremo, vzpostavljanje zvez so si ogledali tudi predstavniki Mestne občine Ptuj.

Stara radijska tehnika in osvojena priznanja iz tekmovanj

Stanko Meglič, Aleš Arih, dr. Štefan Čelan, mag. Štefan Požlep in predsednik kluba Anton Galun

Kot vsako leto smo člani kluba sodelovali na slovenskem tekmovanju KVP in dosegli 4. mesto v kategoriji radioklubov.

Ker je radijska tehnika v zadnjih letih močno napredovala in je klubsko radijsko postajo načel zob časa, se je leta 2008 pokazala potreba po nakupu novejše postaje. S pomočjo družbe Talam, ki je prispevala večji delež denarja, in nekaj klubskimi sredstvi smo kupili novo radijsko postajo Yaesu FT -2000 in omogočil nadaljnji razvoj KV javnosti v sekciji na gradu.

Postaja Yaesu FT -2000

Ob prazniku Mestne občine Ptuj je klub na območju Grajene in Mestnega vrha priredil državno ARG tekmovanje, ki se ga je udeležilo večje število tekmovalcev iz vse Slovenije.

Udeleženci tekmovanja v radioamaterskem goniometriranju

Tekmovalci pred startom

Predstavitev radioamaterskega goniometriranja mladim

Po tradiciji je v Skorbi potekal mladinski tabor, kjer so člani kluba Sandi Špindler, Herman Škrinjar, Ivan Dobnik, Anton Galun, Drago Gril in Anton Tomanič mladim udeležencem predstavili in organizirali iskanje skritih oddajnikov. Tokrat so se mladi morali kar podvzeti, saj so bili oddajniki dobro skriti in tudi meritve časa so bile opravljene; izvedeno je bilo pravo malo tekmovanje.

Skupina članov se je odločila, da bo na septembrisalem UKV tekmovanju sodelovala z ene najvišjih točk ptujske občine - Gomile v Mestnem vrhu (358m). Sandi Špindler (S52OP) je izdelal sistem štirih yagi anten, ki so jih postavili na Gomili. Antene so bile pritrjene na steber, visok 13 metrov. Zgornji dve anteni je bilo možno obračati z rotorjem, medtem ko sta bili spodnji dve vedno obrnjeni v smer proti Češki.

Herman Škrinjar v senci z žigom v roki čaka na prve tekmovalce, da najdejo skriti oddajnik

Sandi Špindler in Zlatko Starček pri zadnji kontroli pred dvigom stolpa z antenami

Antenski sistem na Gomili

V kombiju je bil tekmovalni prostor, v njem je bila postavljena vsa tehnika. Zraven kombija je bil še šotor za počitek.

Vzpostavljenih je bilo 353 zvez in doseženo 6. mesto med slovenskimi ekipami.

Oktobra je bilo v gostilni Lužnik srečanje oldtimerjev ZRS. Udeleženci so si ogledali muzej na gradu in klubske prostore v zahodnem stolpu. Ciril Derganc (S51AE) in Vinko Grgič (S52CC) sta v zanimivem predavanju predstavila delo pomorskih radijskih častnikov.

Sandi Špindler in Herman Škrinjar v tekmovalni prostoru

Zlatko Starček pri delu na tekmovanju

Na prostoru vsakoletnega tabora mladih v Skorbi je ekipa članov kluba januarja 2009 postavila štiri fazirane vertikalne antene za 1,8 MHz in uspešno tekmovala na največjem svetovnem tekmovanju na tem frekvečnem pasu CQ 160 CW. To je bila do takrat tudi prva antena takšnih dimenzij v Sloveniji. Sevalni elementi (vertikalke) so bili visoki 27 metrov in postavljeni na medsebojni razdalji 40 metrov. Pod vsako anteno je bilo dvajset ozemljitvenih žic (radialov), ki so skupaj pokrivali 1,5 hektarja površine. Idejni vodja in konstruktor antene je bil Sandi Špindler, ki je v goste pripeljal Borisa Germadnika (S58A), ki je izdelal fazirno vezje za sistem vertikalk.

Postavljanje sistema štirih faziranih vertikalk za 1,8 MHZ v Skorbi

Ker antena zavzema veliko površino in v Skorbi ni bilo pogojev za postavitev antene za dalj časa, je Sandi s skupino prleških radioamaterjev v bližini reke Mure našel ustrezno zemljišče. V naslednjih letih je ta skupina tam razvila antenski sistem za hkratno delo več radijskih postaj na enem frekvenčnem pasu (1,8 MHz). Tekmovali so na več svetovnih tekmovanjih in kar tri leta zapored postali svetovni prvaki v kombinaciji CW/SSB tekmovanja CQ WW 160M.

Plakete za osvojena prva mesta

S pomočjo Antona Tomaniča (S57XZ), Antona Galuna (S51AG), Draga Grila (S51WM) in Gregorja Krušiča (S59GK) je bila tega leta vzpostavljena mikrovalovna povezava za dostop do interneta med zahodnim stolpom in Srednjo elektro in računalniško šolo Ptuj.

Ob 55. obletnici delovanja kluba je bilo ob prazniku Mestne občine Ptuj vzpostavljeno radijsko omrežje s pobratenima mestoma Burghausen in Varaždin. Ob tej priložnosti je župan Mestne občine Ptuj dr. Štefan Čelan prisotne v radijskem omrežju pozdravil in od vseh v neposrednem pogовору na radijski postaji prejel čestitke. Prireditve sta se udeležila tudi podžupanja mesta Burghausen Christa Seemann in Gerhard Hübner. Ob tej priložnosti je župan klubu izročil protokolarni kelih.

V mladinskem taboru v Skorbi je skupina članov tokrat predstavitev radioamaterske dejavnosti obogatila še s praktično izdelavo dipol antene za 14 MHz in z vzpostavljanjem radioamaterskih zvez. Jeseni so imeli Anton Galun, Drago Gril in Sandi Kelnerič nič kaj radioamatersko delo - po hudem neurju so popravili delno razkrito streho zahodnega stolpa in zamenjali 200 strešnikov!

Veselili smo se dveh zmag. Zlatko Starček (S51MA) je na VOLTA RTTY tekmovanju dosegel 1. mesto na svetu. Ivan Dobnik (S51DI) si je doma uredil antenski sistem za večino radioamaterskih frekvenčnih

Antenski sistem Ivana Dobnika (S51DI)

Antenski sistem S57UX

pasov. Odličen konstruktor in velik ljubitelj dela na 50 in 70 MHz je na ZRS maratonu na 50 MHz dosegel 1. mesto v Sloveniji.

V tem času si je tudi Miran Podgoršek (S57UX) , ki se je po dolgem obdobju ponovno aktiviral, doma uredil lep radioamaterski kotiček in postavil odličen antenski sistem.

Tudi Franc Korpar (S52GC) je svoj antenski sistem za UKV posodobil in dodal antene za 50 Mhz

Nova antena na stolpu

Že v začetku leta 2010 smo zbrali material za novo anteno sekcijs na gradu. Stara antena za tri frekvenčna območja (tribander firme Wilson sy-1) na stolpu je bila zaradi udara strele neuporabna. Sandi (S52OP) se je ponudil, da brezplačno skonstruirja in izdelava novo, ki bo delovala na štirih kratkovalovnih področjih 7, 14, 21 in 28 MHz. Čez poletje sta z Miranom (S57UX) na Sandijevem domu izdelala anteno in jo tudi preizkusila.

Meritve so pokazale, da ima nova antena dobre tehnične lastnosti in stekle so končne priprave za zamenjavo antene. Novo so delno razstavili in jo na strehi Miranovega kombija prepeljali na grad.

Dvigovanje antene za meritve

Ekipa pri umerjanju antene

Prevoz antene na grad

Odstranitev stare antene z zahodnega stolpa

Zadnji trenutki nove antene na tleh

Na zelenici pred zahodnim stolpom so jo ponovno sestavili in jo naslednji dan namestili na stolp. Z najetim avtovigalom so seveda najprej odstranili staro anteno.

Novo anteno so pred montažo preizkusili na delovni višini in jo nato pričvrstili na nosilni drog na stolpu.

Po 32-ih letih smo uspešno posodobili tudi antenski sistem na gradu.

Julija smo mladim na taboru v Skorbi predstavili ARG aktivnosti - lov na lisico. Okrog tabora smo postavili tri skrite oddajnike in osnovnošolcem pokazali delovanje sprejemnikov ter predstavili iskanje skritih oddajnikov. Mladi so se veselo podali na lov. Našli so vse oddajnike in se vrnili v tabor, druženje pa smo končali s pogovorom ob soku.

V počastitev praznika Mestne občine Ptuj je klub pridobil posebni klicni znak S50PTUJ, ki je bil v uporabi od 5. avgusta do 5. novembra 2010. S tem pozivnim znakom je bilo vzpostavljenih 5660 zvez z radioamaterji po vsem svetu. Sandi (S52OP) je s posebnim znakom S50PTUJ tekmoval na SCC RTTY tekmovanju in v kategoriji en operator, vsa frekvenčna območja dosegel 3. mesto na svetu. Sledilo je ekipno sodelovanje na svetovnem tekmovanju CQ WW RTTY 2010, vzpostavljenih je bilo 2042 zvez in s priznanimi 2.932.104 točkami doseženo 11. mesto v Evropi in 14. mesto na svetu. S tem rezultatom smo postavili tudi nov slovenski rekord v kategoriji več operaterjev - velika moč - en oddajnik(M/S).

Zlatko Starček in Miran Podgoršek v akciji na vrhu zahodnega stolpa

Diploma S50PTUJ

Na kratkovalovnem prvenstvu (KVP) smo dosegli 3. mesto med slovenskimi radioklubi.

Leta 2011 je predvsem predsednik Anton Galun ob pomoči Hermana Škrinjarja vložil veliko truda in naporov v pogovore in pogajanja za odkup kletnih prostorov v Čučkovi ulici 1 na Ptiju. Sredi leta smo z Zvezo svobodnih sindikatov Slovenije podpisali pogodbo in po dolgih letih najemništva pridobili lastne prostore in s tem še eno pomembno osnovo za nadaljnji razvoj.

Leta 2011 smo v svetovni dnevnik radioamaterskih zvez (Logbook of the World - LoTW) začeli vnašati zveze, vzpostavljene s klubskimi pozivnimi znaki od osamosvojitve Slovenije dalje, ko nam je bil dodeljen klicni znak S5. Radioklub Ptuj ima tri klicne značke: S59DJK, S59DKT in S50W, vendar na tekmovanjih vedno uporabljamo klicni znak S50W, ker je krajši.

Maja tega leta smo v okviru evropskega festivala prostovoljstva skupaj s 35 drugimi društvami s Ptuja sodelovali v projektu "Zdravo sosed". Na stojnico smo postavili KV in UKV postajo, računalnik in vmesnik za digitalno (teleprintersko) delo ter anteni za 14 MHz in 144 MHz. Udeležencem prireditve smo predstavili radioamatersko dejavnost in dosežke Radiokluba Ptuj.

Pri stojnici kluba Anton Galun, Sandi Špindler, Herman Škrinjar, Drago Gril in Miran Podgoršek

Pri obstoječem rotorju na gradu se je zaradi stalnih obremenitev vetra in nove veče antene zlomilo polževo gonilo. Kupili smo novi rotor Prosistel PST-61D, Miran Podgoršek (S57UX), Franc Korpar (S52GC) in Zlatko Starček (S51MA) pa so opravili zamenjavo rotorja.

Zlatko Starček in Miran Podgoršek pri montaži rotorja

Za septembrisko UKV tekmovanje smo na vikendu pri Miranu (S57UX) v Halozah postavili tri antenske sisteme za 144 MHz. Povezali smo dve radijski postaji za delo na enem frekvenčnem pasu in uspešno sodelovali na tekmovanju.

Ekipa S50W ob UKV antenskem sistemu

Ivan Dobnik, Sandi Špindler in Zlatko Starček na tekmovanju

Septembra smo ponovno ekipno sodelovali še na CQ WW RTTY tekmovanju, vzpostavili 2417 zvez in ponovno izboljšali slovenski rekord. Dosegli smo 5. mesto v Evropi in 8. mesto na svetu. Sodelovali smo v obeh terminih KV prvenstva ZRS.

Decembra je bila državna vaja ARON 2011, na kateri je Radioklub Ptuj kot nosilec regijske postaje za Spodnje Podravje v celoti izpolnil nalogu. Ob koncu leta je imel klub potrjenih 330 različnih držav po DXCC razdelitvi (od 341 aktivnih).

Predstavitev na Dolgem kamnu

Leta 2012 smo ob prazniku Mestne občine Ptuj in pohodu planincev na hrib Dolgi kamen predstavili radioamatersko dejavnost in iskanje skritih oddajnikov. Ob tej priložnosti je ekipa članov kluba Anton Tomanič, Ivan Dobnik, Anton Maček, Franc Korpar, Zlatko Starček in Sandi Špindler sodelovala na UKV tekmovanju Alpe Adria 2012 z gradu Vurberk.

Anton Tomanič med tekmovanjem

Del ekipe na vrhu Vurberka: Franc Korpar, Zlatko Starček, Anton Tomanič, Anton Maček in Ivan Dobnik

Odlični tekmovalni dosežki ob 60-letnici kluba

Tudi leta 2012 smo se udeležili največjega svetovnega tekmovanja v digitalnem načinu (RTTY). Ekipa z gradu Vurberk, okrepljena s Hermanom Škrinjarjem, je ponovno odlično tekmovala. Že tretjič smo izboljšali slovenski rekord - kar za cel milijon točk - dosegli smo 4,6 milijona točk in s tem 4. mesto v Evropi ter 5. mesto na svetu. Vzpostavljenih je bilo 2747 zvez. Tokrat so izkoristili bližino Miranove (S57UX) lokacije in v okviru pravil tekmovanja, ki dovoljujejo postavitev postaj v krogu premera 500 metrov, uporabili še dodatno postajo za iskanje množilcev. Obe lokaciji so brezzično povezali, se razdelili v dve ekipi in brez prekinitve oddelali vseh 48 ur. Po tekmovanju so ocenili, da je glede na opremo in antene, ki so v klubu na razpolago, to tudi največ, kar je možno doseči v kategoriji ekip z veliko močjo.

Oba antenska sistema na medsebojni razdalji 500 metrov

Herman Škrinjar in Sandi Špindler pri iskanju množilcev v tekmovanju

Leta 2012 smo prvič presegli 331 potrjenih držav po DXCC razdelitvi in s tem izpolnili pogoj za vstop v društino najboljših na svetu - Honor roll DXCC. Smo edini radioklub v Sloveniji, ki se ponaša s tem dosežkom!

Ob podpisu pogodbe za odkup prostorov v Čučkovi 1 je bilo z Zvezo svobodnih sindikatov Slovenije dogovorjeno, da bo Radio klub Ptuj uredil okolico stavbe in tako s prostovoljnimi delom članov odplačal del kupnine. Pri urejanju smo pomagali člani kluba, večji del obveznosti pa je prevzel Miran Podgoršek. Kljub slabemu finančnemu položaju kluba smo leta 2013 prostore odplačali.

Ob prazniku Mestne občine Ptuj smo v sodelovanju s Planinskim društvom Ptuj in Društvom vinogradnikov Ptuj organizirali pohod na Grajenščak in Dolgi kamen. Ob tem je skupina članov na Gomili v Mestnem vrhu pohodnikom predstavila radioamatersko dejavnost s poudarkom na digitalnih načinih dela in aktivnostih SOTA (Summits on the air), to je radioamatersko aktiviranje planinskih vrhov. Ob tem se mora radioamater peš povzpeti na planinski vrh, ki ustreza določenim pogojem SOTA. Z vrha vzpostavlja radioamaterske zveze, ki štejejo za program SOTA. Ob teh aktivnostih so pomembni tako radioamaterji, ki se povzpenjajo na planinske vrhove kot "SOTA aktivatorji" in na drugi strani "SOTA lovci", ki želijo vzpostaviti čim več radijskih zvez z različnimi planinskimi vrhovi.

*Herman je bil zadolžen za vrtnice
Miran pa za travo*

Predstavitev SOTA na Gomili

V vročih poletnih mesecih se je Sandiju Špindlerju porodila ideja, da bi na CQ WW RTTY 2013 tekmovalju vse aktivnosti izvedli iz sekcije na gradu. Takrat so se na tržišču pojavile prve filtrske naprave - tripleksjeri za 14, 21 in 28 MHz, ki so omogočale priklop več radijskih postaj na eno večpasovno (multiband) anteno. Ker je nova antena na grajskem stolpu delovala na štirih frekvenčnih pasovih (7, 14, 21 in 28 MHz) in taka filtrskega vezja na tržišču še ni bilo mogoče kupiti, je Sandi skonstruiral in izdelal štiripleksjer. Na tem tekmovalju je ekipa članov iz sekcije na gradu tekmovala s tremi radijskimi postajami. Uporabljena radijska tehnika in izkušnje operaterjev so pripomogli k enemu večjih tekmovalnih uspehov v zgodovini kluba. Ekipa v postavi Anton Maček (S51I), Ivan Dobnik (S51DI), Franc Korpar (S52GC), Herman Škrinjar (S51NM), Zlatko Starček (S51MA), Anton Tomanič (S57XZ) in Sandi Špindler (S52OP) je v kategoriji več operatorjev z malo močjo oddajnika dosegla 2. mesto na svetu ter 1. mesto v Evropi.

Radijska tehnika, uporabljena na tekmovanju

Izdelan štiripleksler

Del ekipe: Anton Maček, Zoltan Mileta, Herman Škrinjar,
Zlatko Starček in Sandi Špindler

Analiza tekmovanja v klubskih prostorih na Ptuju

Bronasta značka

Herman Škrinjar je leta 2014 prejel priznanje za dolgoletno in uspešno delovanje v Radioklubu Ptuj in Zvezi Radioamaterjev Slovenije, bronasto značko Radioamaterjev Slovenije

Ko odpovedo sodobne komunikacije

Bratrancu Savku v Doboju je ujma maja 2014 uničila vse, kar je ustvaril v 30. letih. Živel je v pritličnem stanovanju trinadstropnega bloka v centru, kakšna dva metra pod nivojem glavne ulice. Že pogled na dvorišče bloka je bil grozen. Nekaj metrov od vhodnih vrat je ležal velik kup vsega mogočega: iz gomile smrdljivega mulja in ostankov ometa so štrleli kosi pohištva, bele tehnike, napeta in zverižena vrata in podboji, z muljem prepojeni posteljni vložki, sedežne garniture... Poleg je bil manjši kup sveže mivke za omestovanje.

»Sodelavci so mi jo včeraj pripeljali,« je pojasnil. »Jutri mi pride električar polagat nove instalacije. Vse je uničeno. Ko sem začel čistiti odpadli omet, so se z njim sesule tudi instalacije. Bilo je grozno.... Ko so ljudje zagledali na dvorišču več kot pol metra deroče vode, je

nastala panika. Voda je kmalu dosegla prag pritličnih stanovanj. V nepopisni zmedi smo pograbili otroke in zbežali v prvo nadstropje. Ko je voda začela prelivati še ta prag, smo se selili v drugo. Še večjo grozo in paniko je povzročil izpad električne in fiksne telefonije. Mobilni telefoni so še delali, a kaj, ko se nihče ni odzival, ker so izpadle tudi bazne postaje. Pogled skozi okno drugega nadstropja je bil še bolj grozeč. Avtomobile je vodni val potegnil nazaj nižje na dvorišče med drugo navlako ...

O težavah in grozotah reševanja pa je Savko povedal:

»Ko smo v paniki klicali eden drugega z višjih nadstropij stanovanj, nihče ni znal svetovati. Naenkrat sem zaslišal odrešilne krike »helikopter«. Z belo rjuho stečem na podstrešje - v strehi sem že prej naredil luknjo, če bi morali bežati na streho - in zaslišim brnenje helikopterja. Začnem mahati z rjuho, verjetno so to počeli tudi s streh drugih blokov. Helikopter se začne približevati našem bloku, a kaj, ko zaradi visokih topolov ne more bližu. Posadka z mahanjem rok kaže, naj počakamo, da bodo poslali čolne. Tako je tudi bilo, s čolni so nas evakuirali na varno.«

Tako v Bosni in Hercegovini kot v Srbiji so ob poplavah odpovedale vse sodobne telekomunikacije: stacionarni in mobilni telefoni, svetovni spleti, radio, televizija ... in spet so se spomnili skoraj pozabljenih radioamaterjev in njihovih postaj. Nekaj dni so samo radioamaterske zveze delovale in nudile neprecenljivo pomoč, predvsem pri iskanju ljudi, ki so se zatekli v različne zbirne centre. Odločil sem se, da svojo kratkovalno radijsko postajo - TS-530S podarim radioamaterju v Doboru, ki je tudi član civilne zaštite, v upanju, da je ne bo nikoli potreboval zaradi podobnih naravnih katastrof.

Djordje Panzalović (S51PD)

Ob 60. obletnici kluba je Mestni svet Mestne občine Ptuj za dolgoletno uspešno delovanje ter posebne zasluge na področju promoviranja in razvoja radioamaterstva v slovenskem in mednarodnem prostoru našemu klubu podelil zlato plaketo Mestne občine Ptuj. Zlato plaketo je župan dr. Štefana Čelana izročil našima častnima članoma Francu Fridlu (S51EP) in Hermanu Škrinjarju (S51NM).

Dejan Klasinc, Herman Škrinjar, Franc Cetl in dr. Štefan Čelan

Radijska postaja KENWOOD TS-530S

Zlata plaketa

3

Povzetek

Združujeta nas ljubezen do tehnike in prijateljstvo

Začetki Radiokluba Ptuj so povezani s peščico tehničnih zanesenjakov in njihovo radovednostjo po komunikacijah. To jih je gnalo tako daleč, da so svoje interese izrazili z ustanovitvijo društva. Že od samega začetka so imeli podporo lokalne skupnosti in države. Imeli so znanje in sposobnosti, da so sami izdelovali radijske sprejemnike in oddajnike. V prvi vrsti so bili radioamaterji – konstrukterji. Samo zaradi tega so dobili možnost komunikacije s svetom! Radioamaterske radijske postaje ni bilo mogoče kupiti v internetni trgovini.

Znanje Morsejeve abecede jim je omogočalo vzpostavljanje radijskih zvez in vključenost v obrambni sistem takratne države. Časi so bili zelo drugačni od današnjih. Dobiti dovoljenje za postavitev radijske postaje, imeti radijsko postajo in jo uporabljati so bili privilegiji. Kljub težkim časom in pomanjkanju tehničnih sredstev so vztrajali in stiskovali odlično osnovo razvoju kluba.

Kmalu se je v klubu zraven konstrukterske dejavnosti začela razvijati tudi osnovna radioamaterska dejavnost – vzpostavljanje radijskih zvez in spoznavanje prijateljev širom sveta. Pokrajinski muzej Ptuj je že leta 1955 klubu dal v najem zahodni stolp ptujskega gradu, ki se je izkazal kot odlična lokacija za radijske zveze. Njegova dominantna lega nad Dravskim poljem in reko Dravo daje odlične možnosti za vzpostavljanje dolgih zvez. Radijska postaja je bila ena in vsi člani so želeli delati na njej. Zahodni stolp je živel, široko je razpisal svoja krila in ime Ptuja ponesel po vsem svetu.

Takojo po prvih uspehih in dolgih zvezah se je začela v klubu razvijati tudi tekmovalna dejavnost. Raziskovanje okoliških hribov in tekmovanja z različnih lokacij so postali stalnica klubske dejavnosti.

Širitev članstva je prinesla potrebo po ustanavljanju sekcij po okoliških krajih. Od Kidričevega, Cirkulan, Ptujske Gore, Dolene vse do Juršinc in Destrnika.

V letih, ko je bil telefonski priključek še prava redkost, so bili ljudje željni komunikacij. Mnogi so opravili tečaj in izpit za radioamaterja samo zato, da so se lahko na UKV področjih pogovarjali. Bilo je zastonj, le znanje so morali pokazati.

V klubu je v šestih desetletjih delovalo več kot 600 članov. Vsi so morali na izpitu za pridobitev naziva radioamater pokazati med drugim tudi določeno znanje osnov elektrotehnike. Pridobili so osnovno tehnično znanje, ki je marsikoga izmed njih kasneje pospremilo tudi na poklicno pot. Usposobili so se za uporabo radijske postaje. Potencial znanja, ki ga je dal Radioklub Ptuj svojemu mestu, je velik. Rdeča nit, ki se vije skozi zgodovino kluba, je izobraževanje. Nenehno izpopolnjevanje znanja na področju tehnike, usposabljanje, razvijanje električnih sklopov, "kondiciranje" (trening Morsejeve abecede), raziskovanje razprostiranja elektromagnetnih valov, gradnja anten so glavne značilnosti delovanja članov kluba. Vse to je podrejeno bistvu radioamaterstva – spoznavanju novih prijateljev preko radijskih valov in druženju ob radijski postaji.

Prihod mobilne telefonije v devetdesetih letih je bil velika preizkušnja za radioamaterstvo ne samo na Ptiju, ampak povsod po svetu. Veliko članov, ki je UKV postaje uporabljalo za klepet s prijatelji, je prešlo na mobilne telefone. To se je poznalo tudi na članstvu v klubu. Po vrhuncu sredi osemdesetih let prejšnjega tisočletja, ko je klub štel preko 300 članov, je število članov začelo počasi upadati. Ostali smo tisti, ki živimo v duhu radioamaterstva – hamspirita.

Ena osnovnih dejavnosti članov Radiokluba Ptuj so bila že od začetka radioamaterska tekmovanja. Tudi druženj in veselih trenutkov je bilo veliko. A je bila večina aktivnosti podrejena tekmovanjem. Vedno se je našla skupina članov, ki je v nekem obdobju razvijala eno od osnovnih oblik – KV in UKV tekmovanj. Za to in ob tem smo izdelovali nove antene, preklopna vezja, pisali računalniške programe, včasih tudi urejali okolico. Obiskovali smo različne planinske vrhove, postavljali antenske stolpe in včasih izvajali aktivnosti na meji mogočega samo zato, da bi dosegli čim boljši rezultat. Odlični rezultati ob tem niso izostali.

V Jugoslaviji smo vsa leta sodelovali v tekmovanju Kup SRJ (Zveza radioamaterjev Jugoslavije) in posegali po najvišjih mestih v takratni državi.

Prav tako smo vsa leta sodelovali tudi na slovenskem državnem tekmovanju Pokal ZRS, kjer se med klubi uvrščamo med 2. in 5. mestom v državi. Na tekmovanjih je vedno sodelovalo več članov kluba, ki so tudi v ostalih kategorijah posegali po najvišjih mestih in prispevali svoj rezultat za skupno klubsko uvrstitev.

Nekaj zadnjih let se skupina članov udeležuje največjega svetovnega tekmovanja v digitalnem načinu (CQ WW RTTY) in je leta 2013 dosegla tudi največji tekmovalni dosežek kluba: postali smo evropski prvaki v kategoriji več operaterjev – en oddajnik – mala moč. Hkrati je ista ekipa nosilec slovenskega rekorda v tem tekmovanju v kategoriji več operaterjev – en oddajnik – velika moč.

Med posamezniki v tekmovalnih rezultatih na KV področjih izstopamo: Bano Mladen, Zlatko Starček, Sandi Špindler, Anton Maček,

Franc Korpar, Herman Škrinjar in Boštjan Majcen. S svojimi rezultati posegamo tudi po prvih mestih na svetu in v Evropi.

Tako kot na KV so uspehi članov na UKV tekmovanjih že od začetka odlični. Že v šestdesetih letih prejšnjega stoletja smo člani izvedli več odprav po bližnjih in daljnih planinskih vrhovih in sodelovali v ekipnih razvrsttvah. S celoletno aktivnostjo smo osvojili 2. mesto v kategoriji radioklubov v UKV maratonu leta 2006.

Med posamezniki se z rezultati v UKV maratonu ponašajo Franc Korpar s 3. mestom 144 MHz leta 2008 in 2009, Anton Maček s 3. mestom 50 MHz leta 2012 in 2. mestom 50 MHz leta 2013 ter Ivan Dobnik, ki je v kategoriji 50 MHz na 1. mestu v letih od 2009 do 2013, posega pa tudi po najvišjih mestih v različnih tekmovanjih na 70 MHz.

Ob tekmovanjih je pomembna še ena dejavnost, ki se vije od samih začetkov delovanja kluba: zbiranje različnih držav po DXCC razdelitvi. Že od začetka delovanja kluba, ko smo osvojili prvih sto držav (DXCC diploma), je postalo zbiranje novih držav za člane kluba poseben izziv. Število delanih in potrjenih držav je počasi napredovalo do leta 2012, ko smo dosegli pogoje za vstop v klub najboljših na svetu Honor roll. S 335 potrjenimi državami v letu 2014 smo še vedno edini slovenski radioklub v tej razvrsttvitvi. Zelo zgodaj smo uspeli osvojiti še eno od zanimivih diplom – 5BDXCC.

Tudi posamezni člani radiokluba so v DXCC programu dosegali odlične rezultate, saj je to diplomo uspelo osvojiti Svetopolku Valenčiču, Bošku Djurici, Francu Fridlu, Mladenu Bano, Zlatku Starčku, Hermanu Škrinjarju in Miranu Podgoršku. Kot posamezniki so člani kluba Honor roll leta 2014 Zlatko Starček s 339 potrjenimi državami, Ivan Dobnik s 336 državami in Herman Škrinjar s 332 potrjenimi državami.

Ameriška zveza radioamaterjev izdaja diplomo Triple play WAS za potrjene zveze z vsemi ameriškimi zveznimi državami v treh različnih načinih dela (telegrafija, fonija in digitalno). To zanimivo diplomo smo v letu 2014 osvojili kar širje klubski člani: Ivan Dobnik, Zlatko Starček, Miran Podgoršek in Sandi Špindler.

Veliko zanimivih aktivnosti se je zvrstilo skozi zgodovino kluba. Pomembna so bila druženja ob različnih odpravah, tekmovanjih, klubskih srečanjih, zanimivih posebnosti, kot je oddajanje iz balona ali s ptujskega jezera. Odmevne so bile odprave po Halozah.

Ob predsednikih kluba so bili v šestdesetih letih delovanja kluba zelo pomembni tudi tajniki in blagajniki. Jože Šauperl, Ida Primc, Metka Letonja, Mladen Bano in drugi so veliko svojega prostega časa posvetili urejanju evidenc in dokumentacije kluba.

Če je bilo v začetku pomembno sodelovanje članov kluba na obrambnem področju, je danes to vpetost vseh radioamaterjev v sistem zaščite in reševanja preko amaterskega omrežja v primeru nesreč (ARON). Radioklub Ptuj je nosilec regijske ekipe ARON za

Spodnje Podravje, ki je zadolžena za vodenje in koordinacijo omrežja med radioklubi v Spodnjem Podravju. Z usposabljanjem in vajami skrbimo za našo pripravljenost v primeru, če bi nas lokalna skupnost potrebovala.

Ob pregledovanju arhivskih zapisov Radiokluba Ptuj se najde veliko zanimivosti. Čeprav je to samo prostočasno izražanje in udejstvovanje posameznikov, naš hobi, je pomembno, da nas združuje in povezuje ljubezen do tehnike in prijateljstvo. Živimo za radioamaterstvo in z njim. Nekateri bolj, drugi manj. Vse pa nas radioamaterstvo duhovno bogati in nam daje energijo.

Vsem članom našega kluba, ki jih ni več med nami, smo globoko hvaležni za opravljeno delo in se s tem zbornikom poklanjam njihovemu spominu.

Obenem se zahvaljujemo vsem članom kluba za ves trud in delo, ki so ga namenili delovanju kluba.

Šestdeset let je obdobje, v katerem usahne marsikatero človeško življenje in v katerem človek doživi vsaj eno vojno. V zadnjih šestdesetih letih je človeštvo doživelo tudi ogromen tehnološki napredok.

Vse to je Radioklub Ptuj doživel, preživel in še vedno živi.

Aleksander Špindler - Sandi (S52OP),
predsednik Radiokluba Ptuj v letu 2014

We are united by the love for technology and friendship

The beginnings of the Ptuj Amateur Radio Club - Radioklub Ptuj - are linked to a handful of technical enthusiasts and their curiosity for communications. This has pushed them so far that they expressed their interests through the establishment of an association. From the outset, they had the support of the local community and the state. They had the knowledge and skills to produce radio transmitters and receivers by themselves. In the first instance ham radio operators were - constructors. Just because of this they got the ability to communicate with the rest of the world. Back then Amateur Radio stations could not be bought in internet shops.

The knowledge of Morse code has enabled the creation of radio communications and involvement in the defence system of the state at that time. The times were very different from today. To obtain a permit to set up a radio station, to own a radio station and have to use it were privileges. Despite hard times and lack of technical resources they insisted and created an excellent base for the development of the club.

Soon at the club next to constructors' activities began to develop a basic Amateur Radio activity - establishing of radio communications and making friends around the world. The Ptuj Regional Museum leased already in 1955 to the club the west tower of the castle of Ptuj which has proved to be the perfect location for radio communications. Its dominant position above the Dravsko polje and the Drava River gives excellent opportunities to establish long distance connections. There was only one radio station, and all members wanted to work on it. The west tower "lived"; it opened its wings broad and carried the name of Ptuj around the world.

Immediately after the initial success and long distance connections the club started to develop also the contest activity. Exploring the surrounding hills and contests from different locations became a constant of the activities of the club.

The expansion of membership has brought the need for setting up sections in the surrounding localities, from Kidričeve, Cirkulane, Ptujska Gora, Dolena to Juršinci and Destnik.

In the years when a telephone connection was a true rarity, people were eager to communicate. Many have passed the course and the examination for the Amateur Radio license just to be able to talk on FM bands. The course was free, one just needed to display knowledge.

In the club, in six decades, have operated more than 600 members. At the examination in order to obtain the title licensed Amateur Radio operator all needed to display among other things certain knowledge of the basics of electrical engineering. They acquired basic technical skills that a number of them later accompanied also on their career path. They were trained to use the radio station. The potential of knowledge, which was given by the Radioklub Ptuj to its city, is great. The common thread that runs through the history of the club is education. Continuous updating of knowledge in the field of technology, training, development of electrical components, "conditioning" (Morse code training), research of the extension of electromagnetic waves, and construction of antennas are the main characteristics of the work of club members. All of this is subject to the essentials of ham radio - meeting new friends over airwaves and socializing at the radio station.

The arrival of mobile telephony in the nineties was a big test for the Amateur Radio not only in Ptuj, but throughout the world. Many members, who used FM stations to chat with friends, took on mobile phones. This was also apparent in the club membership. After the peak in the middle of the eighties of the last millennium, when the club had over 300 members, the number of members began slowly to decline. The ones, who live in the spirit of Amateur Radio - ham spirit, only remained.

One of the basic activities of the members of the Radioklub Ptuj has been since its beginning Amateur Radio contests. There were also

many socializing and happy moments. But most of the activities were subject to contests. There was always a group of members, which in a period of time developed one of the basic forms - HF and VHF contests. For this reason ham operators were building new antennas, and switching circuits, writing computer programs, sometimes even arranging the surrounding area. We visited various mountain peaks, erected antenna towers and sometimes carried out activities on the verge of the feasible in order to achieve optimal results. And excellent results were inevitable.

All years we participated in Yugoslavia in the contest Kup SRJ (Cup of the Association of Amateur Radio Operators of Yugoslavia) and reached for the highest ranks in the former state.

We also participated in the Slovenian National contest Pokal ZRS (Cup of the Association of Amateur Radio Operators of Slovenia), where we rank among other clubs from 2nd and 5th place in the state. In this contest always several members of the club participated, who have also in other categories reached for the highest places and at the same time contributed their score to the total club ranking.

In the last few years a group of members participates in the world's biggest contest in digital mode (CQ WW RTTY) and in 2013 achieved the greatest success of the club: we became European champions in the category of multioperator – single transmitter - low power. At the same time, the same team is the holder of the Slovenian record in this contest in the category of multioperator – single transmitter - high power.

Between individuals in the contest results on HF bands stand out: Mladen Bano, Zlatko Starček, Sandi Špindler, Anton Maček, Franc Korpar, Herman Škrinjar and Boštjan Majcen. With our results we hold first places in the world and in Europe.

Like in the field of HF bands the successes of our members in FM contests are from the beginning excellent. Already in the Sixties of the former century, members conducted several expeditions to the nearby and more distant mountain peaks and participated in team classifications. With the year-round activity we won 2nd place in the category FM Marathon in 2006 among other Amateur Radio Clubs.

Among individuals, some of them may boast with their results in the FM Marathon, like Franc Korpar with his 3rd place 144 MHz in 2008 and 2009, Anton Maček with a 3rd place 50 MHz in 2012 and 2nd place 50 MHz in 2013, and Ivan Dobnik, who is in the category of 50 MHz on 1st place in the years from 2009 to 2013, however he also reaches for top ranks in various contests at 70 MHz.

Contests are another important activity that winds its way from the very beginnings of the club: collection of different countries at DXCC distribution. Right from the beginning of the club when we won the first hundred countries (DXCC award), the collection of new countries has become a special challenge to the club members. The num-

ber of elaborated and approved countries progressed slowly until 2012, when we achieved conditions to entry to the club of the best of the world - The Honor Roll. With 335 confirmed countries in 2014 we are still the only Slovenian radio club in this classification. Very early we managed to win another interesting award - 5BDXCC.

Also single Amateur Radio club members achieved excellent results in the DXCC program, as this award managed to be won by Svetopolk Valenčič, Boško Djurica, Franc Fridl, Mladen Bano, Zlatko Starček, Herman Škrinjar and Miran Podgoršek. As individuals are members of the club Honor Roll in 2014 Zlatko Starček with 339 confirmed countries, Ivan Dobnik with 336 countries, and Herman Škrinjar with 332 confirmed countries. The American Radio Relay League issues an award called Triple Play WAS for confirmed connections to all U.S. states in three different modes of work (telegraphy, phone operation and digital). This interesting award won in 2014 four club members: Ivan Dobnik, Zlatko Starček, Miran Podgoršek and Sandi Špindler.

Many interesting activities took place throughout the history of the club. Significant were socialising at different expeditions, contests, club meetings, interesting particularities, such as the transmission from the balloon or the Ptuj Lake. Echoing were our expeditions in Haloze.

Next to the president of the club, in the sixty years of operation of the club, a very important role played also secretaries and cashiers. Jože Šauperl, Ida Primc, Metka Letonja, Mladen Bano and others devoted a great deal of their free time to the organization of records and documents of the club.

If in the beginning the participation of club members was important in the field of defence, today it is in the integration of all radio amateurs within the system of protection and rescue through the amateur network in the event of accidents (ARON). The Radioklub Ptuj is the regional carrier of ARON for the Spodnje Podravje, which is responsible for the management and coordination of the network between the radio clubs in the Spodnje Podravje region. With training and exercises we take care of our readiness in the event that our local community would need us.

When reviewing the archival records of the Radioklub Ptuj we found many interesting things. Although this is only the expression of leisure pursuits and engagement of individuals, our hobby, it is important that we are united and linked together by love for technology and friendship. We live for radio amateurism and with it. Some more, some less. All of us radio amateurism enriches spiritually and gives us energy.

We are deeply grateful to all members of our club who are no longer with us, for their work and thus we are paying to their memory with this collection.

At the same time we would like to thank all club members for all the effort and work that was given to the club.

Sixty years is a period in which subsides many human lives and in which a person experiences at least one war. However, in the last sixty years, humanity has experienced huge technological advances.

All of this the Radioklub Ptuj experienced, survived and is still alive and kicking.

Aleksander Špindler - Sandi (S52OP),
president of the Radioklub Ptuj in 2014

Predsedniki Radiokluba Ptuj od leta 1954 do leta 2014

1954–1956	Alojz Nadižar
1957–1961	Mihael Gobec
1962–1965	Alojz Poljanšek
1966–1967	Franc Cetl
1968–1969	Alojz Nadižar
1970 – 1971	Mihael Gobec
1972–1973	Simon Pešec
1974–1975	Milan Masten
1976–1977	Mihael Gobec
1978 – 1979	Božidar Djurica
1980–1981	Mihael Gobec
1982–1983	Milan Masten
1984–1986	Franc Lozinšek
1987–1990	Ivan Žnidarič
1991–1995	Herman Škrinjar
1996–1998	Jože Stopar
1999–2001	Bruno Lubec
2002–2003	Jernej Golc
2004–2005	Bruno Lubec
2006–2011	Anton Galun
2012	Anton Tomanič
2013–2014	Aleksander Špindler

Iz kodeksa radioamaterjev

*Etika in operatorski postopki za radioamaterje, 3. izdaja, junij 2010
(IARU – The International Amateur Radio Union in Zveza radioamaterjev Slovenije; avtorji: John Devoldere, ON4UN, Mark Demeulemeere, ON4WW; slovenski prevod: Jure Vraničar, S57XX, Jurij Vraničar, S57X)*

Radioamater je:

Uvideven - nikoli zavestno ne postopa tako, da bi zmanjševal užitek drugim.

Lojalen - je lojalen, nudi podporo in spodbudo drugim radioamaterjem, lokalnemu klubu in krovni radioamaterski organizaciji v svoji državi, preko katere se radioamaterstvo predstavlja na nacionalnem in mednarodnem nivoju.

Napreden - nadgrajuje svojo radijsko postajo v duhu časa in napredka tako, da je dobro zgrajena in učinkovita. Njegovi operatorski praksi ni kaj očitati.

Prijateljski - dela počasi in potrežljivo takrat, ko se od njega to pričakuje; nudi prijateljske nasvete in svetuje začetnikom; prijazno pomaga, svetuje in upošteva želje in interes drugih. Vse to so značilnosti radioamaterskega duha.

Uravnotežen - radio je hob, ki naj ne zmanjšuje dolžnosti do družine, službe, šole ali lokalne skupnosti.

Domoljuben - njegova postaja in veščine so vedno na voljo državi ali lokalni skupnosti.

(prilagojeno po originalnem Amaterskem kodeksu – Amateur's Code, ki ga je leta 1928 napisal Paul M. Segal, W9EEA, ZDA)

Splošni operatorski postopki

Poslušaj - dober radioamater delo na postaji vedno prične s poslušanjem. Ob poslušanju se lahko veliko naučiš, vendar bodi previden! Ni vse, kar boš na obsegu slišal, primer dobre prakse. Pri delu na radijskih frekvencah bodi dober zgled in uporabljam samo dovoljeno radijsko prakso.

Pravilno uporabljam klicni znak - vedno se predstavljam s celotnim klinim znakom. Na začetku oddaje se ne predstavi s svojim imenom, prav tako ne kliči sogovornika po imenu, identificiraj se dovolj pogosto.

Vedno bodi uglajen - nikoli ne uporabljam žaljivk, budi uglajen, vljuden in prijazen v vseh okoliščinah. George Bernard Shaw je nekoč napisal: “*Ni lažjega in koristnejšega uspeha od tistega, ki se ga doseže z vladostjo.*”

O čem se pogovarjam na radioamaterskih frekvencah - teme pogovora naj bodo vedno povezane z radioamaterskim hobijem, tehniko radijskih komunikacij. Amaterska radijska postaja ni namenjena sporočanju seznama hrane za večerjo. Med temami, ki se ne smejo pojavljati v pogovorih, so: vera, politika, služba (lahko govorimo o svojem poklicu, ne smemo pa delati reklame za podjetja), ponizevalne pripombe oz. opazke o določenih skupinah ljudi (etnične, verske, rasne, seksualne itd.), neprimeren humor, karkoli, kar ni povezano z radioamaterstvom.

Pravilno uporabljam radioamaterske kratice

Preverjam kvaliteto oddaje

4

Tekmovalni dosežki

Izbor tekmovalnih dosežkov 1983–2013

Herman Škrinjar S51NM

Tekmovanje	Leto	Kategorija	Doseženo mesto
2008 CQWW 160M CW	2008	SO mala moč	4. mesto S5
KVP 2009	2009	CW/SSB mala moč	8. mesto
KVP 2010	2010	CW/SSB mala moč	10. mesto
All-Asia CW 2011	2011	SOAB velika moč	3. mesto S5
CQ WW SSB 2011	2011	SOAB velika moč	4. mesto S5
CQ WW CW 2011	2011	SOAB velika moč	5. mesto S5
UK DX RTTY 2012	2012	SOAB velika moč	1. mesto S5
CQ WPX RTTY 2012	2012	SOAB velika moč	2. mesto S5
CQ WPX CW 2012	2012	SOAB velika moč	6. mesto S5
SARTG RTTY 2012	2012	SOAB velika moč	2. mesto S5
SCC RTTY 2012	2012	SOAB velika moč	6. mesto S5
CQ WW CW 2012	2012	SOAB velika moč	5. mesto S5
ARRL RTTY Roundup 2013	2013	SOAB velika moč	1. mesto S5
CQ WPX CW 2013	2013	SOAB velika moč	5. mesto S5
SCC RTTY 2013	2013	SOAB velika moč	4. mesto S5

Zlatko Starček S51MA

Tekmovanje	Leto	Kategorija	Doseženo mesto
ARRL 10M 1983 (kot YU3TXU)	1983	SSB	1. mesto Yu
CQ WW WPX SSB 1983 (kot YU3TXU)	1983	SO 10M	5. mesto Eu
ARRL 10M 1984 (kot YU3MA)	1984	MIXED	1. mesto Yu
CQ WW DX SSB 1984 (kot YU3MA)	1984	SO 10M	3. mesto Eu
CQ WW WPX CW 1985 (kot YT3P)	1985	SO 10M	2. mesto na svetu
CQWW WPX SSB 1985 (kot YU3MA)	1985	SO 10M	3. mesto Eu
ARRL 10M 1989 (kot YU3MA)	1989	MIXED	1. mesto Yu
JA INT DX 1990	1990	SOAB	1. mesto Yu
ARRL DX CW	1991	160M	7. mesto na svetu
CQ WW DX SSB 1997	1997	SO 10M	11. mesto Eu

Tekmovanje	Leto	Kategorija	Doseženo mesto
BARTG SPRINT RTTY CONTEST	2008	SO 40M	1. mesto na svetu
A. VOLTA RTTY DX CONTEST	2008	SO 40M	1. mesto na svetu
DL DX RTTY contest	2008	SOAB (6h)	2. mesto na svetu
DMC DX RTTY CONTEST	2008	SOAB - QRP	2. mesto na svetu
BARTG SPRINT RTTY CTEST	2009	SO 40M	2. mesto na svetu
A.VOLTA RTTY DX CTEST	2009	SO 40M	1. mesto na svetu
EA PSK31	2009	SO 40M	2. mesto na svetu
EA RTTY	2009	SO 40M	3. mesto na svetu
BARTG HF RTTY CTEST	2010	SO 40M velika moč	1. mesto na svetu
WPX RTTY 2011 (kot S50W)	2011	SOAB velika moč	8. mesto na svetu
EA PSK31 contest (kot S50W)	2011		1. mesto na svetu
EA RTTY 2011	2011	SO 40M	2. mesto na svetu
CQ WPX RTTY (S51MA, S52OP, S52GC, S51NM, S52SK)	2013	M/S velika moč	6. mesto na svetu

Franc Korpar S52GC

Tekmovanje	Leto	Kategorija	Doseženo mesto
YU UKV Maraton 1985	1985	A (144 MHz)	1. mesto
ZSR Maraton 2004	2004	B (144 MHz)	3. mesto
ZRS Maraton 2005	2005	B (144 MHz)	3. mesto
ZRS Maraton 2008	2008	B (144 MHz)	3. mesto
ZRS Maraton 2009	2009	B (144 MHz)	3. mesto
EA PSK31	2010	SO 40 M	1. mesto na svetu
A. Volta RTTY DXC 2011	2011	SO 40 M	1. mesto na svetu

Sandi Špindler S52OP

Tekmovanje	Leto	Kategorija	Doseženo mesto
CQ WPX CW 1993 (kot S59DJK)	1993	CW 15M mala moč	4. mesto Eu
CQ WW CW 1994	1994	CW 80M mala moč	1. mesto na svetu
CQ WPX CW 2004	2004	SOAB mala moč	10.mesto Eu
CQ WPX CW 2005	2005	SOAB mala moč	7. mesto Eu
CQ WW CW 2006	2006	SOAB mala moč	9. mesto Eu
CQ WPX CW 2006	2006	SOAB mala moč	5. mesto Eu
KVP 2008- skupaj	2008	CW/SSB velika moč	3. mesto

Tekmovanje	Leto	Kategorija	Doseženo mesto
IARU HF 2008	2008	CW mala moč	10. mesto na svetu
EU HFC 2008	2008	CW mala moč	7. mesto Eu
WW RTTY 2008	2008	SOAB velika moč	9.mesto na svetu
EU HFC 2009	2009	CW velika moč	12. mesto EU
SCC RTTY 2009	2009	SOAB velika moč	2. mesto na svetu
CROATIAN CW CTEST 2009	2009	SOAB mala moč	7. mesto na svetu
WPX CW 2009	2009	SOAB mala moč	7. mesto v Eu
WW RTTY 2009	2009	SOAB velika moč	12. mesto v Eu
ARRL DX CW 2010	2010	SO 15M velika moč	11. mesto na svetu
IARU HF 2010	2010	SO CW mala moč	7. mesto na svetu
EU HFC 2010	2010	SO CW mala moč	11. mesto v Eu
SCC RTTY 2010 (kot S50PTUJ)	2010	SOAB velika moč	3. mesto na svetu
KVP 2010- skupaj	2010	CW/SSB velika moč	7. mesto
CQ WPX CW 2010	2010	SO 15M velika moč	12. mesto v Eu
CQ WW CW 2010	2010	SOAB mala moč Assist	7. mesto na svetu
IARU HF 2011	2011	SO CW velika moč	12. mesto na svetu
RDXC 2011	2011	SOAB CW mala moč	7. mesto na svetu
CQ WW 160M CW 2012	2012	MULTI OP	2. mesto na svetu
CQ WW 160M SSB 2012	2012	MULTI OP	1. mesto na svetu
CQ WW 160M CW/SSB 2012	2012	MULTI OP	1. mesto na svetu
RDX 2012	2012	SO CW velika moč	7. mesto na svetu
WPX RTTY 2012	2012	SOAB velika moč	5. Eu
CQ WW 160M CW 2013 (S51V)	2013	MULTI OP	5. mesto na svetu
CQ WW 160M SSB 2013 (S51V)	2013	MULTI OP	1. mesto v Eu
CQ WW 160M CW/SSB 2013 (S51V)	2013	MULTI OP	1. mesto na svetu
Russian DX Contest	2013	CW velika moč	12. mesto na svetu
CQ WPX CW	2013	SOAB velika moč	5. mesto v Eu

Anton Galun S51AG

Tekmovanje	Leto	Kategorija	Doseženo mesto
KV prvenstvo 2009 – skupaj (kot S59DJK)	2009	SSB mala moč	5. mesto

Ivan Dobnik S51DI

Tekmovanje	Leto	Kategorija	Doseženo mesto
2008 70 MHz & cross band contest	2008	70 MHz postaje	1. mesto na svetu
2009 70 MHz Trophy	2009	Fiksne postaje, SO	12.mesto (1. mesto izven GB)
ZRS Maraton 2009	2009	A (50 MHz)	1. mesto
ZRS Maraton 2010	2010	A (50 MHz)	1. mesto
Hrvatski 50/70 MHz ctest 2011	2011	70MHz SO	3. mesto
ZRS Maraton 2011	2011	A (50 MHz)	1. mesto
Hrvatski 50/70 MHz ctest 2012	2012	70MHz SO	1. mesto Eu/svet
Italijanski 70MHz in Xband ctest	2012	70MHz SO	1. mesto Eu/svet
ZRS Maraton 2012	2012	A (50 MHz)	1. mesto
Hrvatski 50/70 MHz ctest 2013	2013	70MHz SO	1. mesto
Hrvatski 50/70 MHz ctest 2013	2013	50MHz SO	4. mesto
PMC 2013	2013	SO mixed mala moč	1.mesto
ZRS Maraton 2013– 50 MHz	2013	A (50 MHz)	1. mesto

Anton Maček S51I

Tekmovanje	Leto	Kategorija	Doseženo mesto
ZRS Maraton 2010	2010	B(144 MHz)	8. mesto
ZRS Maraton 2012	2012	A (50 MHz)	3. mesto
WPX SSB 2012	2012	SOAB mala moč	5. mesto v S5
ZRS Maraton 2013	2013	A (50 MHz)	2. mesto
ZRS Maraton 2013	2013	D(435 MHz)	3. mesto
CQ WW SSB 2013	2013	SOAB mala moč	5. mesto S5

Milena Golc S53GM

Tekmovanje	Leto	Kategorija	Doseženo mesto
DMC RTTY CTEST	2010	SOAB 12 ur velika moč	1. mesto na svetu
SYLRA CTEST	2010	SO YL velika moč	2. mesto na svetu

Kazalo

1 Uvodni nagovori

Zborniku na pot	3
Častitljivi obletnici v poklon	5
Radioamaterji so pomemben člen Civilne zaščite	6
Začetki radioamaterstva na Ptuju.....	10

2 60 let Radiokluba Ptuj

1954–1974

Ustanovitev radiokluba Ptuj.....	13
Radijska oprema, ki smo jo uporabljali nekoč	16
Ustanavljanje novih sekcij.....	20
Novi prostori in nove radijske postaje	22
Delo na UKV področju.....	23
ARG-radioamatersko goniometriranje (lov na lisico)	25
Pomlad na radijskih valovih.....	25
Konstruktorska sekcija	25
Tekmovanja	26
DXCC klub.....	27
Delo radiokluba na obrambnem področju.....	27

1975–1994

Ponoven vzpon dela na UKV področju.....	28
Radioamaterska iznajdljivost.....	29
Radioamaterji z lastnimi antenami in radijskimi postajami	31
Ameriško-slovensko radioamatersko prijateljstvo	36
Radioklub Ptuj v samostojni Sloveniji.....	37
Človek-človeku radioamater.....	38
QSL kartice kluba	40

1995–2014

Izobraževanje in tekmovanja	41
Pol stoletja klubskega dela in uspehov	45
Nova antena na stolpu	51
Odlični tekmovalni dosežki ob 60-letnici kluba	55
Ko odpovedo sodobne komunikacije	57

3 Povzetek

Združujeta nas ljubezen do tehnike in prijateljstvo	59
We are united by the love for technology and friendship	62
Predsedniki Radiokluba Ptuj od leta 1954 do leta 2014	66
Iz kodeksa radioamaterjev	67

4 Tekmovalni dosežki

Izbor tekmovalnih dosežkov 1983–2013	69
--	----

60 let Radiokluba Ptuj

Izdal Radioklub Ptuj

Odgovorna oseba

Aleksander Špindler

Uredniški odbor

*Aleksander Špindler, Zlatko Starček, Herman Škrinjar,
Franc Korpar, Ivan Dobnik*

Urednica

Nevenka Dobljekar

Fotografije

Arhiv Radiokluba Ptuj, izbral in uredil Franc Korpar

Oblikovanje

Darko Ferlinc

Prevod v angleščino

Doris Munda

Jezikovni pregled

Nevenka Dobljekar

Priprava za tisk in tisk

Grafični studio OK, Maribor

Naklada

300 izvodov, publikacija je brezplačna

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

621.396(497.4Ptuj)

RADIOKLUB (Ptuj)

60 let Radiokluba Ptuj / [urednica Nevenka Dobljekar].
- Ptuj : Radioklub, 2014

300 izv.

ISBN 978-961-281-516-5

1. Dobljekar, Nevenka

COBISS.SI-ID 79397121

Izdajo publikacije so omogočili

Talum d. d., Kidričevo
Mestna občina Ptuj
Dravske elektrarne Maribor d. o. o., Maribor
Energija plus d. o. o., Maribor
Teleing d. o. o., Razkrižje
Avtohiša Furman, Peter Furman s. p., Ptuj
Delavska hranilnica d. d.
Nevenka Dobljekar
Darko Ferlinc

Iskrena hvala za podporo, Radioklub Ptuj

O čem se pogovarjamo na radioamaterskih frekvencah - teme pogovora naj bodo vedno povezane z radioamaterskim hobijem, tehniko radijskih komunikacij. Amaterska radijska postaja ni namenjena sporočanju seznama hrane za večerjo. Med temami, ki se ne smejo pojavljati v pogovorih, so: vera, politika, služba (lahko govorimo o svojem poklicu, ne smemo pa delati reklame za podjetja), poniževalne pripombe oz. opazke o določenih skupinah ljudi (etnične, verske, rasne, seksualne itd.), neprimeren humor, karkoli, kar ni povezano z radioamaterstvom.

